Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Rev. Constantine Raptis
313 Bay St. P.O. Box 41
Tarpon Springs, Fla 1/6

New York Journal-American, Photo by Mel Finkelstein. Copyright, 1960.

Η ΙΕΡΑ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ OCEANSIDE, LONG ISLAND, N. Y.
THE SACRED ICON OF THE WEEPING MADONNA OF OCEANSIDE, LONG ISLAND, N. Y.

ΕΤΟΣ ΚΣΤ΄. ΜΑ·Ι·ΟΣ—MAY, 1960 ΑΡΙΘΜΟΣ 482

An Invitation

TO VISIT GREECE ON THE TSS OLYMPIA

Meet new friends and renew old acquaintances . . . visit the ancient glories of our beautiful land. Your Tourist dollars are a welcome aid, buy much more over there. Make a date to sail on the magnificent "OLYMPIA" . . . always first choice of fellow Greeks.

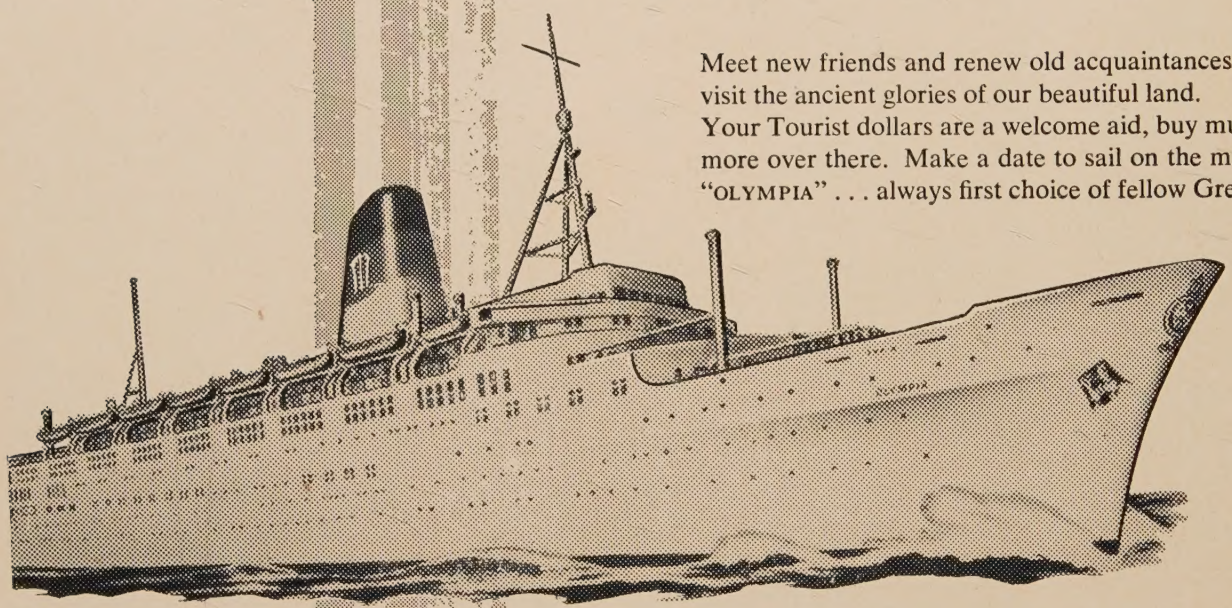

TSS OLYMPIA, 23,000 tons . . . fastest to Greece . . . 16 public rooms and many two-bed staterooms with shower and toilet at low Tourist rates!

Enjoy the excitement of a Mediterranean cruise, via Lisbon and Naples . . . on the ship designed for Greeks, by Greeks. The "OLYMPIA" is truly *your* ship . . . in spirit, in service, in the superb cuisine and wines. *When you step aboard, you're in Greece!*

Zebra Room, Tourist Night Club

Two Sparkling Tiled Swimming Pools

See Your Travel Agent

GREEK LINE

General Steam Navigation Co. Ltd. of Greece

NEW YORK - BOSTON - CLEVELAND - CHICAGO - LOS ANGELES - SAN FRANCISCO - TORONTO MONTREAL

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΠΑΣΧΑ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἐν συρροῇ πλήθους πρωτοφανοῦς ἑωρτάσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς ἁπάσας τὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας ἡ τελετὴ τῆς Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ ἄνω τῶν 20,000 Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων παρηκολούθησαν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου μετὰ πλειάδος Μητροπολιτῶν.

Καθ' ἃ ἀνέγραψεν ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος, διὰ πρώτην φορὰν παρετηρήθη τοιαύτη κοσμοσυρροὴ ἐκδρομέων ἐξ Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι εἶχον κατακλύσῃ τὰ ξενοδοχεῖα τῆς πόλεως, ἐνῷ χιλιάδες αὐτοκινήτων εἶχον ἀποκλείσῃ τὰς ὁδούς. Παρὰ τὴν καταρρακτώδη βροχήν, ἥτις ἔπαυσεν αἰφνιδίως ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπὸ τῶν πρώτων ἑσπερινῶν ὡρῶν τοῦ Σαββάτου οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκάλουν τοὺς πιστούς, οἵτινες κατὰ πυκνοὺς ὁμίλους ὥδευον πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, φέρων τὰ χρυσοποίκιλτα ἄμφιά Του, ἠὐχήθη τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» πρὸς τὰς χιλιάδας τῶν δακρυόντων ἐκ θρησκευτικῆς συγκινήσεως πιστῶν, ἐνῷ οἱ κώδωνες ἐκροῦοντο χαρμοσύνως καὶ ἠκούοντο εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν. Ἐπιβλητικώτατος ἦτο καὶ ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Τὴν Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἡ Α.Θ. Παναγιότης διένειμε Πασχαλινὰ αὐγὰ εἰς ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησίασμα, μεταξὺ τοῦ ὁποίου διεκρίνετο καὶ ὁ Πρίγκηψ τῆς Ἑλλάδος Πέτρος.

Κατὰ τὸν διήμερον ἑορτασμὸν τῆς Ἀναστάσεως, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν μέτρα, ἐπεκράτησεν ἀπόλυτος τάξις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ συνέρρευσαν ἄνω τῶν 50,000 Χριστιανῶν ἐξ ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Δογμάτων. Οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἐκδρομεῖς, ὧν ἡγεῖτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνος, Κύπρου καὶ τῶν ἄλλων μερῶν Ἕλληνες, ὑπολογίζονται εἰς 12,000. Συγκίνησις ἰδίως κατέλαβε τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὅτε ἐξέρχεται ἐκ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου τὸ Ἅγιον Φῶς, αἱ φλόγες τοῦ ὁποίου κατηύγαζον ὁλόκληρον τὴν ἀπέραντον Βασιλικὴν τοῦ Παναγίου Τάφου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ, ὡς μετέδωκε τὸ Associated Press, ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα προσέλαβε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρωτοφανῆ λαμπρότητα, παρὰ τὰ ἀντιθρησκευτικὰ δημοσιεύματα τοῦ ἀθέου Ρωσσικοῦ τύπου. Βοηθοῦντος καὶ τοῦ καιροῦ, τὸ πασχαλινὸν πνεῦμα ἦτο διάχυτον εἰς τὴν σοβιετικὴν πρωτεύουσαν, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν ἀθέων κομμουνιστῶν.

Καίτοι αἱ Σοβιετικαὶ ἀρχαὶ κηρύσσουν ἐπισήμως τὸν ἀθεϊσμὸν καὶ ἀποθαρρύνουν τὴν ἐνάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν Ρώσσων πολιτῶν, οἱ ναοὶ τῆς Μόσχας ἦσαν κατάμεστοι καὶ χιλιάδες πιστῶν, ἐν οἷς καὶ νέοι, ὑπεχρεώθησαν νὰ μείνουν ἐπὶ ὥρας μέχρις ὅτου κατορθώσουν νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς τῶν ναῶν.

Συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν. τὸ μεσονύκτιον τοῦ Σαββάτου οἱ πιστοί, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἱερεῖς, περιῆλθον ἐν πομπῇ τοὺς διαφόρους Ναοὺς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἤναψαν χιλιάδας μικρῶν κηρίων, ἐνῷ πολιτοφύλακες ἐπὶ λευκῶν ἵππων συνεκράτουν τὸ πλῆθος.

Παρομοία συρροὴ πλήθους παρετηρήθη καὶ εἰς ἄλλας Ἐκκλησίας ὄπισθεν τοῦ παραπετάσματος.

ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ: Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς Ἑλ-

(Συνέχεια εἰς σελίδα 148)

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y
Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:
One year $4.00
Two years $7.00
Three years $10.00
Single copy ..... 40 cents
Foreign Countries ..... $4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ἑλληνοαμερικανόπουλα εἰς Ἑλλάδα

Περὶ τὰ 100 Ἑλληνο-Ἀμερικανόπουλα τῶν Σχολείων μας θὰ παραθερίσουν εἰς Ἑλλάδα, μερίμνῃ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐνισχύσατε ὅλοι τὴν εὐοίωνον αὐτὴν πρωτοβουλίαν, ἀποστέλλοντες τὴν συνδρομήν σας εἰς τὸ SCHOLARSHIP FUND τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ νέα μας γενεὰ πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα. Μία τοιαύτη ἐπίσκεψις εἶναι ἀνεκτίμητος.

15η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ἐν BUFFALO, N. Y.

Καμμία Κοινότης δὲν πρέπει νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

(Συνέχεια ἐκ σελίδος 147)

λάδος ἑώρτασαν τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ σύμφωνα μὲ τὰ πατροπαράδοτα Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα.

Τὴν τελετὴν τῆς Ἀναστάσεως παρηκολούθησαν χιλιάδες πιστῶν εἰς ὅλους τοὺς Ναούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ ξένοι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐξ ἄλλου τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα, αἱ ἕδραι τῶν μονάδων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ αἱ σχολαὶ εἶχον διακοσμηθῇ μὲ σμύρτα καὶ πασχαλιές, εἰκόνας τῶν Βασιλέων καὶ παραστάσεις ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν. Τὴν Ἀνάστασιν παρηκολούθησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, οἱ Πρίγκιπες, ὡς καὶ οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ὅλοι οἱ παρεπιδημοῦντες ἐν Ἀθήναις Βουλευταὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ὁ Βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου του κ. Π. Λάππα καὶ τῶν ἐπιτίμων γενικῶν ὑπασπιστῶν του, ἐπεσκέφθη τὴν ἀνακτορικὴν φρουράν, τὸ ἀρχηγεῖον ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν σχολὴν ἀεροπορίας.

Παρομοίας ἐπισκέψεις εἰς διάφορα στρατιωτικὰ κέντρα ἔκαμε καὶ ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος.

ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ: Παρὰ τὸ ψῦχος καὶ τὸν συννεφώδη μετὰ βροχῆς ἄστατον καιρόν, ἡ κατὰ τὸ Σαββατοκύριακον κίνησις ὑπῆρξε μεγίστη. Πυκνὰ πλήθη πιστῶν κατέκλυσαν ὅλους τοὺς Ναοὺς τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, ὅτε οἱ Χριστιανοὶ ὅλων τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων, συνεορτάζοντες τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, παρουσίασαν ἐφέτος, λόγῳ τῆς ἡμερολογιακῆς συμπτώσεως, τὸ θέαμα ἡνωμένου Χριστιανικοῦ κόσμου. Αἱ Ὀρθόδοξοι Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι εἶχον πληρωθῇ κόσμου, ἰδίως τῆς νέας γενεᾶς, ἀπὸ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Ὑόρκης, ἔνθα προεξῆρχεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος, μέχρι τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Στάτεν Ἄϊλαντ καὶ τοῦ Μάουντ Βέρνον.

THE NEW ADDRESS OF THE "ORTHODOX OBSERVER"

The offices of "The Orthodox Observer" have been moved from St. Basil's Academy in Garrison, N. Y., and are now located in The Greek Archdiocese in New York City. The new address is:

"THE ORTHODOX OBSERVER"
10 EAST 79TH STREET
NEW YORK 21, N. Y.

All correspondence with "The Orthodox Observer" should be mailed to the new address.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Παῦλος ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον
Νέαν Ὑόρκην.

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ ἀγαπητὴν Ὁμογένειαν δι' εὐχὰς ὑμῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ὁ Ἐξοχ. Πρόεδρος Dwight Eisenhower ἀπέστειλε τὸ κάτωθι γράμμα:

His Grace, The Most Reverend Iakovos
Archbishop of the Greek Orthodox Church
of North and South America.
Dear Archbishop Iakovos:

I was deeply touched by the message you sent to me in connection with the observance of Easter Sunday.

Your prayers do indeed give me new inspiration for the tasks that lie ahead.

With much gratitude,
Sincerely,
DWIGHT EISENHOWER

(Κατὰ μετάφρασιν τοῦ «Ο.Π.»)

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Χάριτα, τὸν
Σεβασμιώτατον Ἰάκωβον
Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.
Ἀγαπητὲ Ἀρχιεπίσκοπε Ἰάκωβε,

Εἶμαι βαθύτατα συγκεκινημένος, ἐκ τοῦ ἀποσταλέντος εἰς ἐμὲ Μηνύματός σας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα.

Αἱ προσευχαί σας πράγματι μοὶ δίδουν νέαν ἔμπνευσιν διὰ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα μὲ ἀναμένουν.

Μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης,
Εἰλικρινῶς,
DWIGHT EISENHOWER

Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον
Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἀρχιεπισκοπὴν
Νέαν Ὑόρκην.

Εὐχαριστῶν θερμῶς Ὑμετέραν Σεβασμιότητα δι' εὐχὰς αὐτῆς ἐπὶ ἑορτῇ Πάσχα, ἀπευθύνω ἐγκαρδίους εὐχάς μου ὑμέτερον ποίμνιον καὶ ὑμᾶς προσωπικῶς.

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῆς Α.Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰακώβου, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ Μεγάρου, παρὰ τὸ παλαιόν, ἐν Φαναρίῳ. Τὸν θεμέλιον λίθον κρατεῖ ὁ Πανοσιολογ. Δευτερεύων τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων κ. Εὐάγγελος Γαλάνης.

His Holiness Patriarch Athenagoras I together with Archbishop Iakovos of North and South America at the laying of the cornerstone of the new Patriarchal building.

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΥΣ ἡμέρας, πλήρεις ἱερῶν συγκινήσεων, ποὺ θὰ φωτίζουν ὁλόκληρον τὴν ζωήν των, διῆλθον οἱ εὐλαβεῖς Προσκυνηταὶ εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τοὺς λοιποὺς σταθμοὺς τῆς προσκυνηματικῆς ἐκδρομῆς. Ἐνῷ τὸ πλοῖον, με-

Ἡ. Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας μετὰ πατρικῆς χαρᾶς καὶ ἀγάπης ὑποδεχόμενος τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῇ 3ῃ Μαΐου ἐ. ἔ., ἅμα τῇ ἀφίξει μετὰ τῶν λοιπῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Patriarch Athenagoras welcomes Archbishop Iakovos at the Patriarchal Church of St. George, May 3, 1960.

ταφέρον μαζὶ μὲ τοὺς προσκυνητὰς καὶ τὸ «Ἱερὸν Πῦρ», εὑρίσκεται ἐν πλῷ, ἐν ἀναμονῇ τῶν λεπτομερῶν ἐκθέσεων καὶ προσφωνήσεων ποὺ ἔγιναν κατὰ τὰς ἱστορικὰς αὐτὰς ἡμέρας, παραθέτομεν τὰ κύρια σημεῖα τοῦ Προσκυνήματος, εἰς τὰς γενικὰς αὐτοῦ γραμμάς.

Τὴν 19ην Ἀπριλίου, τὸ ὑπερωκεάνειον τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Γραμμῆς Ἀμερικῆς «Βασίλισσα Φρειδερίκη», κατόπιν εἰδικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἱεροτελεστίας ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ἀπέπλευσε, μεταφέρον περὶ τοὺς 300 Προσκυνητάς, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Τροπαίου κ. κ. Πολύευκτον. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀναχωρήσας ἀεροπορικῶς τῇ 24ῃ Ἀπριλίου, ἐπέβη τοῦ πλοίου τῇ 29ῃ ἰ. μ. ἐν Νεαπόλει. Ἡ ἐκεῖ ναυλοχοῦσα Μοῖρα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἀπέδωκε τιμάς. Τῇ 1ῃ Μαΐου τὸ ὑπερωκεάνειον προσήγγισεν εἰς Πειραιᾶ, ἀνῆλθε δ' ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου κ. Τρύφων Τριανταφυλλάκος καὶ ἐχαιρέτισεν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Προσκυνητάς.

Εἰς Πειραιᾶ ἐπεβιβάσθησαν τοῦ πλοίου ὁ Μέγας Αὐλάρχης τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ ἡ Κα Λεβίδου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἡ Κα Ἀλ. Καραμανλῆ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Παναγιώτης Κουκούζης, καὶ ὑπὲρ τοὺς 200 ἄλλοι Προσκυνηταί, ὑπερβάντες οὕτω τοὺς 500.

Τῇ 2ᾳ Μαΐου τὸ πλοῖον ἠγγυροβόλησεν εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπεδίου, Ἁγίου Ὄρους, ὅπου ἐτελέσθη ἀρχαιοπρεπὴς Δοξολογία.

Τὴν 3ην Μαΐου, πρωΐαν Τρίτης τὸ πλοῖον εἰσῆλθεν εἰς τὸν Βόσπορον καὶ εἶτα ἠγγυροβόλησεν εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Γαλατᾶ. Ἀντιπροσωπεῖαι τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν, τῆς Ὁμογενείας καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ὑπεδέχθησαν τοὺς Προσκυνητάς. Κατετέθη στέφανος εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, καὶ εἶτα ἐν σώματι, μὲ τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἔφθασαν πάντες εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Μὲ βαθυτάτην πατρικὴν ἀγάπην καὶ χαρὰν ἐδέχθη πάντας ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας. Ἐτελέσθη Πανηγυρικὴ Δοξολογία ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν λεπτομερῶς εἰς τὸ προσεχὲς τὰ τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος, περιοριζόμεθα νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν λοιπῶν Σεβ. Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου, κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ Μεγάρου εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρὸ εἰκοσαετίας ἀποτεφρωθέντος. Ἀπενεμήθησαν δὲ Πατριαρχικὰ Ὀφφίκια εἰς τοὺς κ. κ. Σόλωνα Βλαστόν, Μπάμπην Μαρκέτον, Πρόδρομον Κουρίδην, Γεώργιον Γκάναν καὶ Περικλῆν Λαντζούνην, περὶ τῶν ὁποίων θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές. Πρὸς τιμὴν τῶν Προσκυνητῶν ἐγένετο ἐκδρομὴ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης. Πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ὁ Πατριάρχης, μετὰ πολυμελοῦς συνοδείας, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ὁ ἐν Φαναρίῳ Πάνσεπτος Πατριαρχικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Βυζαντινὸν κτίσμα τοῦ ΙΔ΄. αἰῶνος, ἀνακαινισθὲν καὶ μεγεθυνθὲν κατὰ διαφόρους χρονολογίας.

The venerable Byzantine Patriarchal Church of Saint George the Victorious, built in the 14th Century and renovated and enlarged several times since then.

Τὰ «Πατριαρχικὰ Δώματα», ἤτοι τὸ Πατριαρχικὸν Κτίριον, τὸ διασωθὲν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ 1941. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον στεγάζεται ἐν Φαναρίῳ ἀπὸ τοῦ 1601.

The quarters of His Holiness in the Patriarchal building, which survived the fire of 1941. The Patriarcnate was built in 1601.

πλοίου. Εὐλογήσας, ηὐχήθη εἰς τοὺς Προσκυνητὰς αἴσιον τὸν πλοῦν, ἀπένειμεν εἰς αὐτοὺς ἀναμνηστικὰ μετάλλια, καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1961, Θεοῦ θέλοντος, θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀμερικήν, ἵνα ἐπανίδῃ καὶ εὐλογήσῃ τὰ ἐν αὐτῇ εὐλαβῆ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα.

Εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας, ὅπου ἔφθασε τὸ πλοῖον τῇ 5ῃ Μαΐου, ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐπισήμων τιμητικωτάτη ὑποδοχή, δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, τιμητικαὶ δεξιώσεις καὶ λοιπαὶ ἐνδείξεις τιμῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Ἑλληνορθόδοξον κόσμον Ἀμερικῆς.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Παῦλος, ἐν ἐκτιμήσει τοῦ ἔργου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ἀπένειμεν αὐτῷ ἰδιοχείρως τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τὴν Κυριακήν, 8ην Μαΐου, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, ραδιοφωνικῶς μεταδοθέντα καθ' ὅλην τὴν χώραν, εἶχε δὲ τὴν εὐκαιρίαν, κατὰ τὰς συνομιλίας του μετὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ καὶ ἄλλων ἐπισήμων, νὰ ἀναπτύξῃ τὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλληνορθοδόξων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὰ προβλήματά των. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις Διευθύνσεως Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 6ης Μαΐου, τὸ φέρον τοὺς Προσκυνητὰς ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς, φθάνει δὲ εἰς Νέαν Ὑόρκην τῇ 19ῃ Μαΐου. Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Γραμμῆς Ἀμερικῆς», ἡ ὁποία εἰργάσθη ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Προσκυνήματος, εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων, ὡς καὶ ὁ Πλοίαρχος τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ λοιποῦ πληρώματος διὰ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑ·Ι·ΚΗ

Εἰς τὴν 15ην ΚΛΗΡΙΚΟΛΑ·Ι·ΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ἐν BUFFALO, N. Y., πρέπει ν' ἀντιπροσωπευθοῦν ὅλαι αἱ Κοινότητες τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας.

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

100 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων μας θὰ παραθερίσουν εἰς Ἑλλάδα. Ἐνισχύσατε τὸ SCHOLARSHIP FUND.

ΑΙ ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΑΙ ΙΕΡΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Η ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΑ

Χιλιάδες εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐξακολουθοῦν νὰ συρρέουν καθημερινῶς εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐν Hempstead, Long Island, N. Y., διὰ νὰ προσκυνήσουν τὰς θαυματουργοὺς ἱ. εἰκόνας τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας τοῦ Oceanside, καὶ νὰ προσευχηθοῦν ἐκ βάθους καρδίας ἐνώπιον Αὐτῆς.

Ὁ ἐκ πολιομυελίτιδος πάσχων μικρὸς Σπυρίδων, ἀχθεὶς ὑπὸ τῆς εὐσεβοῦς μητρός του ἐνώπιον τῆς Ἱ. Εἰκόνος τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας, δέχεται τὴν εὐλογίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως αὐτῆς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Παύλου (Μεγάλῃ Πέμπτῃ).

Δὲν εἶναι μόνον Ἑλληνορθόδοξοι. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ Ὀρθόδοξοι ἄλλων Ἐθνικοτήτων, λαϊκοί, κληρικοί, Ἐπίσκοποι καὶ Μητροπολῖται, Καθολικοὶ καὶ Διαμαρτυρόμενοι, πάσης τάξεως, ἐπαγγέλματος, καταγωγῆς καὶ ἡλικίας. Ὄχι ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν καταθέτουν δῶρα καὶ πολύτιμα ἀναθήματα. Ἄλλοι φέρουν τοὺς ἀσθενεῖς των πρὸς ἴασιν. Καὶ ὅλοι δοξάζουν τὸν Θεὸν διότι, εἰς τὰς ἡμέρας μας, ποὺ κυριαρχεῖ ὁ ὑλισμὸς καὶ ὁ ὀρθολογισμός, ηὐδόκησε νὰ δείξῃ τὴν θείαν παντοδυναμίαν Του διὰ τῆς ροῆς τῶν δακρύων ἀπὸ τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσε νὰ δακρύῃ. Αἱ προσευχαὶ ὅλων ἂς εἶναι ὅπως τὰ δάκρυα αὐτὰ εἶναι, πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μὲ τὸν θεϊκὸν τοῦτον τρόπον καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ εὐρύτερον ρόλον εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τῶν τέκνων τῆς μεγάλης καὶ φιλελευθέρου καὶ προμάχου τῶν Ἐλευθέρων Λαῶν, Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας.

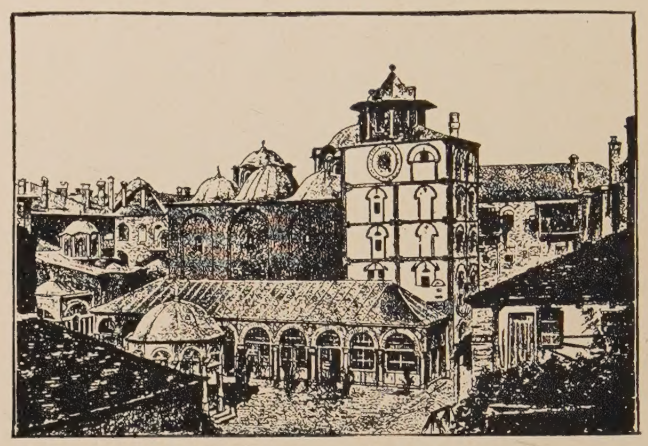

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ

Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ τῆς θαυματουργοῦ ἱ. εἰκόνος τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας τοῦ Oceanside, Long Island, N. Y., εἶναι ἀντίγραφον τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἰβήρων, τοῦ Ἁγίου Ὄρους, σωζομένης θαυματουργοῦ ἱ. εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης τῆς Ἐλεούσης. Παραθέτομεν ὀλίγα ἱστορικὰ στοιχεῖα περὶ τῶν Ἰβήρων, τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς ἱ. εἰκόνος Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης.

Ἴβηρες εἶναι μὲν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου (Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας), τῶν ὁποίων ἀπόγονοι θεωροῦνται σήμερον ὑπό τινων ἱστορικῶν οἱ Βάσκοι, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν Ἱ. Μονὴν τῶν Ἰβήρων. Ἴβηρες ἀπὸ τοῦ Α΄ πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος καλοῦνται καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐν Ἀσίᾳ Ἰβηρίας, παρὰ τὸ ὄρος Καύκασος, ἡ ὁποία ἀργότερον ὠνομάσθη Γεωργία. Κατὰ τὴν Παράδοσιν, ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἰβηρίαν καὶ Γεωργίαν. Ἐπὶ Βυζαντινῶν ὁ Χριστιανισμὸς διεδόθη εὐρύτερον ἐν Ἰβηρίᾳ.

Ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἰβήρων ἱδρύθη ἐπὶ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου (668-685) καὶ ὠνομάζετο Μονὴ τοῦ Κλήμεντος, κειμένη παρὰ τὴν θέσιν τῶν ἀρχαίων Κλεωνῶν. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 980-985 παρεχωρήθη εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν οἰκοῦντας Γεωργιανοὺς (Ἴβηρας) Μοναχούς, ἐνεργείᾳ τοῦ ἐπιφανοῦς Ἴβηρος Ἰωάννου τοῦ Τουρνικίου. Δι' ἱδρυμάτων δὲ αὐτοῦ, τοῦ υἱοῦ του

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΝ LONG ISLAND

Η ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολυμελοῦς Ἱερατείου καὶ φέρων τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας (Πορταϊτίσσης, τῶν Ἰβήρων), ἐν μέσῳ δεκάδων χιλιάδων Χριστιανῶν ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Πέμπτης, 14ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. μετέφερεν αὐτὴν ἐν πομπῇ, ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ζεύγους Πέτρου καὶ Ἀντωνίας Κούλη (Oceanside, L. I., N. Y.), ἀνωτέρω εἰκονιζομένης, εἰς τὸν ἐν Hempstead, L. I., N. Y., Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ὅπου καὶ κατέθεσε τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα.

Procession transferring the Weeping Icon to St. Paul's Church in Hempstead, Long Island.

Εὐθυμίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ του Γεωργίου ἡ Μονὴ ἐμεγάλωσε καὶ προώδευσε, μετονομασθεῖσα εἰς Μονὴν τῶν Ἰβήρων. Μεγάλοι εὐεργέται τῆς Μονῆς εἶναι καὶ οἱ Ἴβηρες Ἡγεμόνες Καϊχοσρόη Α΄, Κουαρκουαρίγια Γ΄ καὶ Μετζτζετσαμποὺκ (1500-1600). Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα τῷ 1860, ἀπετέφρωσε τὴν Μονήν, διεσώθη δὲ μόνον τὸ Καθολικὸν (Ναός). Ἐπανιδρύθη ὅμως καὶ πάλιν. Τῷ 1306 καὶ τῷ 1308 ὑπέστη λεηλασίας ἐκ μέρους Καταλανῶν καὶ Ἀράβων πειρατῶν. Ἀπὸ τοῦ 1307, ἐπὶ Πατριάρχου Καλλίστου Α΄, περιῆλθεν εἰς χεῖρας Ἑλλήνων Μοναχῶν. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν (1821) συνεισέφερε πλουσίας δωρεάς. Ἔχει πλουσίαν βιβλιοθήκην, μὲ 1500 περίπου χειρόγραφα (ἑλληνικά, λατινικά, γεωργιανὰ κ.ἄ.) καὶ βαρύτιμον σλαυϊκὸν Εὐαγγέλιον, δῶρον Πέτρου τοῦ Μεγάλου τῆς Ρωσσίας. Ἐν αὐτῇ ἐμόνασε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε΄.

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΑ

Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ἱερὰ εἰκὼν Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης, κρατούσης ἐν ἀγκάλαις τὸν Χριστόν, ὕψους 55 ἰντσῶν καὶ πλάτους 37 ἰντσῶν περίπου (1.37 x 0.94 μέτρου) εὑρίσκεται ἀποτεθησαυρισμένη εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Πορταϊτίσσης, παρὰ τὴν παλαιὰν πύλην (πόρταν) τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων. Τὸ Παρεκκλήσιον τοῦτο ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων ὑπὸ τοῦ αὐθέντου Γεωργίου Ἀσσοτάνου, πρίγκιπος τῆς Μουκραίνης καὶ Στεφανίας, τῷ 1680, καὶ ἱστορήθη τῷ 1680. Ἡ ἱερὰ εἰκὼν φέρει ἐπένδυμα ἀργυροεπίχρυσον, μετ' ἐπιγραφῆς ἄνωθεν: «Ἡ Πορταϊτισσα τῶν Ἰβήρων, ἡ ἐλεοῦσα», καὶ κάτωθεν «Πάναγνε μῆτερ, Ἰβήρων ἡ προστάτις, πρόσδεξαι τόνδε μετ' εὐμενείας κόσμον, ὃν προσάγουσί σοι πανσέπτῳ εἰκόνι ὡς λιτόν μέν γε, ἀλλ' οὖν μετ' εὐλαβείας Ἄννας κομίσης, Παύλου καὶ Ἀναστασίου, εὐγενῶν. Ἐν Μόσχᾳ

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐν Hempstead, L. I., N. Y., ὁ ὁποῖος πλημμυρίζει καθημερινῶς ἀπὸ πλήθη Χριστιανῶν, ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, ποὺ προσέρχονται εὐλαβικά, διὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τῆς Δακρυρροούσης καὶ νὰ προσευχηθοῦν ἐνώπιον Αὐτῆς.

Worshippers in Veneration of the Icon at St. Paul's Church in Hempstead, Long Island.

τῷ 1819 ἔτει, ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ. Συνεργασίᾳ ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου τοῦ Ἰβηρίτου». Περὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης εἰκόνος ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος παράδοσις, διασωζομένη ἐν πολλοῖς ὑπομνήμασι:

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ εἰκονομάχου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Θεοφίλου (τῷ 829), εὐσεβής τις γυνὴ χήρα, ἔχουσα μονογενῆ υἱόν, ἔρριψεν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας (εἰς τὴν Προποντίδα, 50 μίλια ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως) εἰς τὴν θάλασσαν τὴν εἰκόνα ταύτην, ὅπως διασώσῃ αὐτὴν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Εἰκονομάχων. Ἡ εἰκὼν ἐπὶ τῶν κυμάτων φερομένη, ἔπειτα ἀπὸ ἔτη, ἐπεφάνη ὡς στήλη πυρός, ἀπέναντι τῆς Μονῆς τοῦ Κλήμεντος (μετέπειτα Ἰβήρων), ἡγουμενεύοντος τοῦ ὁσίου Παύλου ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ μονυδρίῳ Ἄθῳ, καὶ ἐξήχθη ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπὸ τοῦ ὁσίου ἱερομονάχου Γαβριήλ, Γεωργιανοῦ τὴν καταγωγήν, τῇ Τρίτῃ τῆς Διαικαινησίμου ἑβδομάδος, διὰ θαυμαστοῦ τρόπου. Τοποθετηθεῖσα ἐντὸς τοῦ καθολικοῦ ναοῦ, εὑρίσκετο τὴν πρωΐαν κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν πόρταν τῆς Μονῆς. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Πατέρες καὶ πάλιν παρελάμβανον αὐτὴν καὶ τὴν ἐτοποθέτουν ἐντὸς τοῦ καθολικοῦ ναοῦ, ἡ Θεοτόκος δι' ἀποκαλύψεως εἰς τὸν Μοναχὸν Γαβριήλ, εἶπεν ὅτι ἡ εἰκὼν αὐτῆς πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πόρταν, ὡς φύλαξ καὶ φρουρὸς τῆς Μονῆς. Ἐκ τούτου ἐπωνομάσθη Πορταΐτισσα. Ἔπειτα ἀνηγέρθη τὸ Παρεκκλήσιον, τὸ ὁποῖον βραδύτερον ἀνεκαινίσθη ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ὡς εἴπομεν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς τῆς χήρας τῆς Νικαίας, μονάσας ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, διεπίστωσε τὴν ταυτότητα τῆς εἰκόνος τὴν ὁποίαν ἡ μήτηρ του εἶχε ρίψει εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγκαταβιώσας ἀπεβίωσεν ἐκεῖ, τῷ 890. Κατὰ τὰς ἐπιδρομὰς Ἀράβων πειρατῶν, εἷς ἐξ αὐτῶν ἐλόγχισε τὴν ἱερὰν εἰκόνα εἰς τὴν παρειάν, ἐκ δὲ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἔρρευσεν αἷμα.

Ἡ «Πορταΐτισσα τῶν Ἰβήρων ἡ ἐλεοῦσα» θεωρεῖται ἐν ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα κειμήλια τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ὅταν οἱ ὁσιώτατοι Μοναχοὶ τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων ἐπληροφορήθησαν τὸ θαῦμα τῆς Δακρυρροούσης Πορταΐτίσσης τοῦ Oceanside, ἐτέλεσαν ὁλονύκτιον ἀγρυπνίαν καὶ δέησιν πρὸ τῆς θαυματουργοῦ ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Παναγίας.

Ἐνισχύσατε τὸν παραθερισμὸν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν μας Σχολείων εἰς Ἑλλάδα.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

(Τροπάριον ἐκ τῆς Παρακλήσεως εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον)

Ροήν μου τῶν δακρύων
μὴ ἀποποιήσῃς
ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου
πᾶν δάκρυον ἀφηρηκότα,
Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Χιλιάδες Χριστιανῶν κατὰ τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου, Hempstead, Long Island, N. Y., ἔνθα αἱ ἱεραὶ εἰκόνες τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας.

ΦΑΝΕΡΩΜΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

Ὡς ΘΕΙΟΝ μήνυμα ἦλθε καὶ ἐφέτος ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς μας μὲ τὸ ἐπιβλητικὸν καὶ φωτεινὸν φανέρωμα τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐκτὸς τῶν ἄλλων μᾶς προσκαλεῖ νὰ ἐνατενίσωμεν τὴν ἔκτασιν τῆς Θείας δυνάμεως ἡ ὁποία ἐν τάφῳ κατῆλθε ἀλλὰ καὶ τοῦ «ἅδου καθεῖλε τὴν δύναμιν».

Φαίνεται ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν προσελκύει τόσον ἐντατικὰ τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνθρώπου ὅσον ἡ παρουσία τῆς δυνάμεως. Τὰ τελευταῖα χρόνια τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστημονικῆς τεχνολογίας ἐπλούτησαν ἀφαντάστως τὰς ἀνθρωπίνους δυνάμεις ἀλλὰ καὶ συνετέλεσαν νὰ συρθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν κατάστασιν τῆς αὐταρεσκείας καὶ νὰ κλεισθῇ μέσα εἰς τὴν ἐνατένισιν τοῦ θαυμασμοῦ τῶν κατορθωμάτων καὶ τῶν δυνάμεών του.

Ἀλλ' ἰδοὺ τὸ φαινόμενον τοῦ θανάτου ποὺ εἰσέρχεται εἰς τὴν ζωὴν διαφοροτρόπως καὶ θραύει τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου τὴν φυσικὴν καὶ τὴν ἐπίκτητον καὶ ἐξευτελίζει τὴν ἀνθρωπίνην μεγαλειότητα. Μόνον ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἀπεδείχθη ἰσχυροτέρα τοῦ θανάτου καὶ παρουσιάζει τὴν ζωὴν νικήτριαν καὶ τὴν ἀρετὴν ἀξίαν ἀκλόνητον.

Εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἡ Θεία δύναμις ἐφανερώθη μὲ ὅλην αὐτῆς τὴν ὑπερβάλλουσαν μεγαλοπρέπειαν. Διότι δὲν ἐσταμάτησε μόνον τὴν κυριαρχίαν τοῦ θανάτου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἀλλ' ἐδημιούργησε νέαν κατάστασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐδημιούργησε τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία διαιωνίζει τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐξασφαλίζει εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, τὴν «ἄλλην βιοτήν», τὴν ζωὴν δηλαδὴ τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ἀθανασίας.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς καρπὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἄλλης βιοτῆς, ἔγινε κέντρον τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ πηγὴ ἀκτινοβολίας τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ. Καὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐστάθη ἡ Ἐκκλησία κῆρυξ τῆς δυνάμεως ταύτης τοῦ Χριστοῦ, προσκαλοῦσα τοὺς ἀνθρώπους νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ τὴν ἀπάτην τοῦ αὐτοθαυμασμοῦ διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ πλαίσια τῆς Θείας δυνάμεως, ἡ ὁποία ἐλευθερώνει καὶ σώζει.

Ἡ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀποδεικνύεται καθ' ἡμέραν, ὑποτάσσει καὶ συντρίβει. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐλευθερώνει καὶ κατευθύνει εἰς ζωὴν ἐστολισμένην μὲ τὸ φῶς τῆς ἀθανασίας. Ἀνάγει εἰς κατάστασιν νέαν, πλουτιζομένην διηνεκῶς μὲ τὰ δείγματα τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ γνωρίσῃ τῆς νέας αὐτῆς

καταστάσεως τὴν ὡραιότητα ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας. Ἀρκεῖ νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ πιστεύσῃ καὶ νὰ ζήσῃ τὴν πίστιν αὐτῆς. Καὶ ἂν ἀποτύχῃ, καὶ ἂν πέσῃ δύναται καὶ πάλιν νὰ σηκωθῇ διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου τὴν ἀνασύνταξίν του. Δύναται νὰ γίνῃ «νέον κτίσμα» διὰ τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι ἡ ταμιοῦχος τῆς χάριτος καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ.

Τὴν ἀνανέωσιν καὶ συντήρησιν ταύτην ἐγνώρισε πολλάκις τὸ Γένος ἡμῶν, διότι ἐπίστευσε τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία τὸ ἔσωσε. Ἡ Ἀνάστασις τὸ διετήρησε καὶ τὸ ἀνέστησεν. Ὅταν ὁ Παῦλος ὡμίλησεν εἰς τὰς Ἀθήνας περὶ τῆς Ἀναστάσεως, οἱ Ἀθηναῖοι διῃρέθησαν εἰς δύο ὁμάδας. Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐχλεύαζον καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶπον «ἀκουσόμεθά σου καὶ πάλιν περὶ τούτου». Οἱ δεύτεροι εἶναι οἱ πιστεύσαντες. Κατ' ἀρχὰς ἦσαν ὀλίγοι. Ἀλλ' ἔπειτα ἔγιναν πλήθη. Ὁ λόγος τῆς Ἀναστάσεως ηὗρε μέσα των καλλιεργημένην τὴν διάθεσιν πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Τώρα ὅμως μὲ τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως ἡ διάθεσις γίνεται παραδοχὴ καὶ πίστις εἰς τὴν ἀθανασίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρώπου καὶ δύναμις συντηρήσεως καὶ λυτρώσεως. Ἀπὸ τότε μὲ τὴν δύναμιν αὐτὴν ἔζησαν καὶ ἠγωνίσθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν διὰ νὰ δείξουν μὲ τὴν νίκην των ὄχι μόνον τὴν ἀγωνιστικήν των ἑτοιμότητα χάριν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν πιστεύοντες τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας ἐλάμβανον διὰ νὰ ἀνανεοῦνται καὶ διὰ νὰ ἀναστηθοῦν.

Τὸ παράδειγμα τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἡ πίστις των πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴθε νὰ φρονηματίζῃ πάντας ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον ὅλον διὰ νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ὡς συντελεστὴν τῆς λυτρώσεώς μας ἀπὸ τὸν φόβον καὶ ἀπὸ τὴν σύγχυσιν ποὺ δημιουργεῖ ὁ αὐτοθαυμασμὸς καὶ ἡ ἐγωϊστικὴ ἐνατένισις τῶν δυνάμεων καὶ τῶν κατορθωμάτων μας.

Εἴθε ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μαζὺ μὲ τὴν χαρὰν ποὺ φέρει εἰς τὸν κόσμον νὰ γίνῃ ἐφέτος αἰτία διὰ νὰ πλησιάσωμεν καὶ νὰ δεχθῶμεν μετὰ δέους τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ὡς ὑπερτέραν τῆς ἰδικῆς μας δυνάμεως καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν αὕτην ἐν πίστει διὰ νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τώρα τὴν «ἄλλην βιοτήν», τὴν αἰώνιον καὶ ἀτελεύτητον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Ἀναστάντι Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Χριστὸς Ἀνέστη!

«Ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης».

(Τωβὶτ ιβ΄ 8)

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ΚΡΙΚΟΙ ΧΡΥΣΟΙ

Ὑπὸ ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

Η ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ἀγωγὴ τῆς νέας μας γενεᾶς κατέχει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία περιβάλλει μὲ ἀπέραντη στοργὴ τὰ παιδιά μας, καὶ διαθέτει τὸ μέγιστον μέρος τῶν οἰκονομικῶν της πόρων διὰ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νέας μας γενεᾶς.

Ἡ μέριμνά της τὴν φορὰν αὐτὴν ἐξεδηλώθη μὲ μίαν ἐμπνευσμένην πρωτοβουλίαν τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας: Περὶ τὰ 100 παιδιὰ τῆς Ὁμογενείας, 10 ἕως 12 ἐτῶν, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων τῆς Ὁμογενείας μαζὶ μὲ τοὺς συνοδούς των, νέους καὶ νέας τῶν Κατηχητικῶν καὶ τῶν ἄλλων Σχολείων μας, θὰ ἀποστέλλωνται κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ παραθερίσουν ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα εἰς τὰς καλλιτέρας Παιδικὰς Θερινὰς Κατασκηνώσεις, ἤτοι Camps. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν δι' Ἐγκυκλίου του ἀνήγγειλε τοῦτο πρὸς τὴν Ὁμογένειαν, ἀναπτύξας τὰ ὠφελήματα ποὺ θὰ προκύψουν ἀπὸ τὸν παραθερισμὸν τοῦτον, «ὁπόθεν πολλὰ θὰ ὠφεληθῶσιν, ἐκμανθάνοντες καλλίτερον τὴν μητρικὴν ἡμῶν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐξοικειούμενοι πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ἀναπτύσσοντες τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Γενέτειραν τῶν γονέων των Ἑλλάδα».

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΗΤΟΣ

Μερίμνη τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, θὰ ἀποσταλῶσι κατὰ τὸ θέρος εἰς παιδικὰς κατασκηνώσεις ἐν Ἑλλάδι περὶ τοὺς ἑκατὸν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων τῆς προσφιλοῦς Ὁμογενείας. . . . Πολλὰ θὰ ὠφεληθῶσι, ἐκμανθάνοντες καλλίτερον τὴν μητρικὴν ἡμῶν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐξοικειούμενοι πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ἀναπτύσσοντες τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Γενέτειραν τῶν γονέων των Ἑλλάδα. . . .

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

4 Φεβρ. 1960

Θερμαὶ εὐχαριστίαι καὶ εὐγνωμοσύνη ὀφείλονται εἰς τοὺς κ. κ. Διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν: Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς καὶ Ἐμπορικῆς, οἱ ὁποῖοι προθύμως προσεφέρθησαν νὰ φιλοξενήσουν δωρεὰν εἰς τὰς θερινὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις τῶν Τραπεζῶν τούτων τὰ παιδιὰ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία, ὅτι καὶ αἱ ἐνταῦθα ἑδρεύουσαι Ἑλληνοαμερικανικαὶ Ἀτμοπλοϊκαὶ Ἑταιρίαι θὰ προβοῦν εἰς κάθε δυνατὴν ἔκπτωσιν ἐπὶ τῶν ναύλων τῶν παιδιῶν τούτων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Προσαπαιτοῦνται πολλαὶ χιλιάδες δολλαρίων διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ναύλων, διὰ τοῦτο ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπευθύνεται πρὸς ὁλόκληρον τὴν Ὁμογένειαν ζητοῦσα τὴν συμπαράστασιν αὐτῆς.

Ὁ Τύπος ἐσχολίασεν εὐμενέστατα τὴν λαμπρὰν ταύτην πρωτοβουλίαν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ ὁποία ἐνεθουσίασε τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὰς Ὀργανώσεις μας. «Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἐθνικοθρησκευτικοῦ σκοποῦ — τονίζει ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου — προτρεπόμεθα ὅπως πάντες ἐνισχύσητε τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, εἴτε γενόμενοι χορηγοὶ καὶ ἀνάδοχοι (sponsors) τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἡμῶν τούτων, εἴτε ἀποστέλλοντες τὴν χρηματικὴν ὑμῶν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπήν, σημειοῦντες ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν τὰς λέξεις "Greek Archdiocese Scholarship Fund." Τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ ταύτην προσπάθειαν δύνανται νὰ ὑποβοηθήσουν ὅλα γενικῶς τὰ Ἑλληνικὰ Σωματεῖα καὶ ὅλα τὰ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας ἡμῶν».

Τὴν παραμονὴν τοῦ ἀπόπλου τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» διὰ τὸ Προσκύνημα εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ ἐκλεκτῶν Κυριῶν τῆς Ὁμογενείας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Κας Χαρικλείας Μαλάμου, ἐδόθη Χορεσπερὶς (GoldenBridge), τὸ προϊὸν τῆς ὁποίας διετέθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὲρ τοῦ παραθερισμοῦ τῶν μαθητῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ Διεύθυνσις Παιδείας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς διεξάγει διαγωνισμὸν πρὸς ἐκλογὴν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ποὺ θὰ παραθερίσουν ἐφέτος εἰς Ἑλλάδα. Ἤδη ἔχει ἐξασφαλισθῇ ὁ παραθερισμὸς καὶ διὰ τὸ θέρος τοῦ ἑπομένου ἔτους 1961. Διότι δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς μεμονωμένης ἐνεργείας ἢ περὶ «εὐκαιρίας» ἅπαξ παρουσιασθείσης.

Πρόκειται περὶ νεοσυστάτου θεσμοῦ, περὶ βασικοῦ κεφαλαίου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν συνεχῆ ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου ἱδρύθη καὶ εἰδικὸν Κεφάλαιον (Scholarship Fund).

Καθὼς δὲ συνεχὴς θὰ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Προγράμματος Θερινῶν Κατασκηνώσεων ἐν Ἑλλάδι, οὕτω συνεχὴς πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐνίσχυσις ὅλων μας πρὸς τὸ Scholarship τοῦτο. Ἐκτὸς τῶν Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων, Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων, εἶναι συγ-

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΑ ΙΔΕΑ

«Διὰ τὴν βασικωτέραν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὴν καλλιτέραν γνωριμίαν καὶ ἐκτίμησιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ καθιέρωσε τὸν θεσμὸν τῆς ἐκδρομῆς εἰς Ἑλλάδα ἑκατὸν περίπου Ἑλληνοαμερικανοπαίδων κατ' ἔτος. . . . Οἱ νεαροὶ αὐτοὶ «πρέσβεις» τῆς ἐδῶ Ὁμογενείας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα, ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀμερικήν, θὰ μεταβληθοῦν εἰς πνευματικοὺς πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅρου ζωῆς, καθ' ὅσον θὰ ἐπανέλθουν μὲ θερμοτέραν ἀγάπην πρὸς πᾶν τὸ Ἑλληνικόν . . . ».

Ἐφημερὶς «ΑΤΛΑΝΤΙΣ»

9 Φεβρουαρίου 1960

κινητικαὶ πλεῖσται ἐκδηλώσεις ἰδιωτῶν, ἐνθουσιασθέντων ἀπὸ τὴν πρωτοβουλάαν αὐτὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Λυπούμεθα διότι δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν περισσοτέρας ἐπιστολὰς ἰδιωτῶν ποὺ συνεισέφερον ὑπὲρ τοῦ Scholarship Fund. Ὡς ἓν δεῖγμα τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, δημοσιεύομεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Νικολάου Ρουμπάνη:

Νέα Ὑόρκη, Ἀπριλίου 25, 1960

Ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς.
Σεβαστοί μου Κύριοι,

Ἡ ὑμετέρα ἀπόφασις δημιουργίας ἐκδρομῆς καὶ παραθερισμοῦ Ἑλληνοαμερικανοπαίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα μας, μὲ συνεκίνησε βαθύτατα, σᾶς παρακαλῶ δὲ θερμῶς ὅπως δεχθῆτε καὶ τὴν ἐντὸς τῆς παρούσης μικράν μου συνεισφοράν.

Μεθ' ὑπολήψεως
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

Ὁ κ. Ρουμπάνης δὲν εἶναι πλούσιος, οὔτε εὔπορος. Εἶναι ὅμως ἕνας ἐνθουσιώδης Ἑλληνορθόδοξος. Εἶναι ὁ γνωστότατος Πρωτοψάλτης καὶ ἐξαίρετος Μουσικοσυνθέτης, ὁ ὁποῖος ἐπροτίμησε νὰ εἶναι πτωχὸς διὰ νὰ μείνῃ ἰδεολόγος. Ἡ δὲ «μικρὰ συνεισφορά» του, προερχομένη ἀπὸ τὴν πλούσια ἁρμονία τῶν Ἑλληνορθοδόξων φρονημάτων του, εἶναι, ἐν σχέσει μὲ τὴν οἰκονομικήν του κατάστασιν, πλουσιωτάτη δωρεά. Τὰ 25 δολλάρια τοῦ κ. Ρουμπάνη, χαρισμένα ὄχι ἀπὸ τὸ περίσσευμά του, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά του — καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς καρδίας του — ἰσοδυναμοῦν μὲ χιλιάδας δολλαρίων ἄλλων Ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς θὰ συγκινηθοῦν ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Ρουμπάνη

* * *

Ἡ γενεά μας εἶναι μεταβατική. Ἡ ἐποχή μας κρίσιμος. Οἱ καιροὶ χαλεποί. Κυμαινόμεθα μεταξὺ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ταλαντευόμεθα καὶ ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ δυνηθῶμεν νὰ συνδέσωμεν ἀξιοπίστως τὸ παρελθὸν μὲ τὸ μέλλον μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ὁμάδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἔχομεν ἀνάγκην συνδέσμων. Ἰσχυρῶν καὶ πολλῶν συνδέσμων διαρκείας μεταξὺ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Καὶ οἱ σύνδεσμοι αὐτοὶ ὑπάρχουν. Εἶναι ἡ Νέα μας Γενεά. Ἂς τὴν χειραγωγήσωμεν ἐν ὅσῳ εἶναι καιρός. Ἂς βοηθήσωμεν πάσῃ δυνάμει τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν εἰς τὴν προσπάθειάν της νὰ διαπλάσῃ ἀπὸ τὴν νέαν μας γενεάν, μὲ θαρραλέας ἀποφάσεις καὶ μὲ γενναῖα βήματα, ὡς αὐτὸ τοῦ Παραθερισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, νὰ διαπλάσῃ ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς Ὁμογενείας συνεκτικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ Γενετείρας Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς, κρίκους μιᾶς ἀλυσίδας συνεχοῦς, χρυσοῦς κρίκους.

Η ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ GOYA

Εἰς Ἑλλάδα, Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἁγίους Τόπους.

Πλουσιωτάτη εἰς σταθμοὺς καὶ προσκυνήματα καὶ ἐπισκέψεις ἡ ἐφετεινὴ ἐκδρομὴ τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας GOYA μὲ τὸ ὑπερωκεάνειαν «ΟΛΥΜΠΙΑ» τῆς GREEK LINE τὴν 9ην Ἰουλίου: Ἀθῆναι, Δελφοί, Μετέωρα, Ἰωάννινα, Κέρκυρα, Πάτραι, Ὀλυμπία, Τρίπολις, Σπάρτη, Ναύπλιον, Μυστρᾶς, Ἐπίδαυρος, Μυκῆναι, Κόρινθος, Κρήτη, Ρόδος, Κῶς, Πάτμος, Δῆλος, Μύκονος, Κωνσταντινούπολις μὲ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸν Βόσπορον, τὰ Πριγκηπόννησα, καὶ τὰ ἄλλα ἱστορικὰ τοπία καὶ μνημεῖα καὶ σεμνώματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας, εἶναι σταθμοὶ τῆς προσκυνηματικῆς αὐτῆς ἐκδρομῆς. Μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, οἱ ἐκδρομεῖς δύνανται νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Βηρυτόν, τὴν Δαμασκὸν καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Τὸ πλούσιον αὐτὸ τουριστικὸν πρόγραμμα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ἀνέσεις ποὺ προσφέρει τὸ ὑπερωκεάνειον «ΟΛΥΜΠΙΑ», μὲ χαμηλὸν σχετικῶς ναῦλον, πρέπει νὰ ἑλκύσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους ἐκδρομεῖς, ὄχι μόνον ἐκ τῆς νέας μας γενεᾶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κάθε Ἑλληνορθόδοξον.

Η ΣΤΡΑΤΙΑ ΘΑ ΠΥΚΝΩΣΗ ...

«. . . Τὴν στρατιὰν τῶν ἐδῶ Ἑλληνορθοδόξων θὰ πυκνώνουν κατ' ἔτος οἱ ἐνθουσιώδεις Ἑλληνοαμερικανόπαιδες, ποὺ διὰ τοῦ συστήματος τοῦ εἰς Ἑλλάδα παραθερισμοῦ θὰ ἀναβαπτίζωνται εἰς τὰ πηγαῖα νάματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας. Τὴν λαμπρὰν ἰδέαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰακώβου ἐπεκρότησαν ἐνθουσιωδῶς πλεῖστοι παράγοντες τῆς ὠργανωμένης Ὁμογενείας, ἑτοίμης νὰ συνδράμῃ παντοιοτρόπως τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς . . . ».

Ἐφημερὶς «ΑΤΛΑΝΤΙΣ»

3 Μαρτίου 1960

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΩΑΚΕΙΜ Ν. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

ΑΠΟ τὶς πιὸ ὡραῖες καὶ τὶς πιὸ μεγάλες στιγμὲς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι καὶ οἱ στιγμὲς ποὺ γεννιέται ἕνα παιδί. Πόσα δὲν λέει τὸ γεγονὸς αὐτό!

Εἴτε τὸ πρῶτο εἶναι, εἴτε τὸ δεύτερο, εἴτε τὸ τρίτο παιδὶ στὴν σειρά, πάντα μεγάλη ἡ χαρὰ ποὺ φέρνει. Ὡστόσο εἶναι ἀλήθεια πὼς τὸ πρῶτο παιδὶ σὰν πρῶτο ποὺ εἶναι, δημιουργεῖ τὴν συγκίνησι τῆς χαρᾶς πιὸ δυνατή.

Ἕνα βρέφος μέσα σ' ἕνα σπίτι, εἶναι μιὰ ὁλόγλυκεια συντροφιά, ἕνας μικρὸς ἄγγελος.

Κι' ὅσο περνᾶ ὁ καιρὸς καὶ μεγαλώνει τὸ παιδί, τόσο περισσότερο ξεδιπλώνονται οἱ χάρες του καὶ πολλαίνουν φυσικὰ καὶ οἱ χαρὲς ποὺ μᾶς γεννᾶ.

Μεγάλη καὶ βαθειὰ εἶναι ἀλήθεια ἡ σημασία ποὺ ἔχει ἡ γέννησις ἑνὸς παιδιοῦ! Ἀνάμεσα στ' ἄλλα, τὸ παιδὶ ἔρχεται καὶ δυναμώνει τὴν ἀμοιβαία ἀγάπη τῶν γονέων του καὶ σφυρηλατεῖ τοὺς ψυχικούς των δεσμούς. Τῶν ἐξασφαλίζει ταυτοχρόνως τὸν ὡραῖο καὶ ἱερὸ τίτλο τῆς πατρότητος καὶ τῆς μητρότητος, ποὺ εἶναι καὶ ἡ κυριώτερη ἀποστολὴ τοῦ γάμου.

Ἡ βάπτισις δὲ τοῦ παιδιοῦ μέσ' τὸν κοινοτικὸ Ἱερὸ Ναὸ ἀποτελεῖ μιὰ ἄλλη στροφὴ τῆς εὐτυχίας ποὺ ζοῦνε οἱ γονεῖς κοντὰ στὸ παιδί τους.

Ναί! Τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ἡμέρα, τὴν τόσο νοσταλγική, τὸ παιδὶ γίνεται μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας. Λογικὸν πρόβατον τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ὁλόγλυκες εὐχὲς καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ποὺ ὁ ἱερεύς, οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ γνωστοὶ ἀπευθύνουν στὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα γιὰ τὸν μικρό τους ἄγγελο, μεθοῦν ἀλήθεια τὴν ψυχή τους καὶ τὴν γεμίζουν μὲ βαθειὲς συγκινήσεις. Καὶ ἄθελά τους νοιώθουν τότε τὰ ὄνειρά τους γιὰ τὸ παιδί τους νὰ παίρνουν φτερὰ καὶ νὰ γιγαντώνωνται. Ναί! Καὶ φαντάζονται καὶ ὀνειροπολοῦν γι' αὐτὸ πανώριο, ζηλεμένο, ξακουστὸ τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ των.

Θὰ ἀξιωθοῦν ἆράγε καὶ πραγματοποιημένο νὰ τὸ ἰδοῦν;

Οἱ παιδαγωγοὶ πιστεύουν καὶ ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς μαρτυρεῖ, πὼς τὸ μέλλον, ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐτυχία ἑνὸς παιδιοῦ ἐξαρτᾶται προπαντὸς ἀπὸ τὴν μητέρα. Ὅταν μιὰ μητέρα ἔχῃ ὅμορφο ψυχικὸ κόσμο, θὰ τὸν διοχετεύσῃ μὲ τὸ κανάλι τῆς κληρονομικότητος στὸ τρυφερό της βλαστάρι.

Ἔπειτα ἐφόσον ἡ μητέρα θὰ εἶναι καλή, ἠθικὴ πάστα, μοιραῖα θὰ δημιουργῇ καὶ μὲ τὰ λόγια της τὰ ὡραῖα καὶ τὸ παράδειγμά της τὸ φωτεινό, ἕνα γοητευτικὸ ἠθικὸ οἰκογενειακὸ κλῖμα μέσα στὸ ὁποῖον τὰ λουλούδια τῶν ὡραίων ἐνστίκτων τοῦ παιδιοῦ της θὰ τονώνωνται καὶ θὰ ζωογονοῦνται ἀφάνταστα. Ἐκεῖνο ποὺ πρωτομαθαίνει, πρωτοσυνηθίζει τὸ παιδί, ριζώνει βαθειὰ μέσ' τὴν ψυχή του ποὺ ποτὲ δὲν ξεχνιέται.

Ὁλόσωστη ἡ σκέψις: «Ἡ ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας εἶναι τὸ πρῶτο σχολεῖο τοῦ ἀνθρώπου». Ναί! Ἡ μητέρα φύσει καὶ θέσει βρίσκεται πάντα πιὸ κοντὰ στὸ παιδί της ἀπὸ κάθε ἄλλον. Ἔπειτα τὸ παιδὶ ἀγαπᾷ βαθειὰ τὴν μητέρα του. Ἐκείνη πρώτη τὸ ἀγάπησε. Τὸ παιδὶ ὁρμέμφυτα πιστεύει πὼς κάθε της λόγος, πάντα ἁγνός, ἐμπνέεται ἀπὸ τὸν πόθο τῆς προόδου του, ἀπὸ τὸ γλυκὸ ὄνειρο τῆς χαρᾶς του· καὶ ποὺ γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ περιφρονήσῃ. Γιατὶ ἄλλωστε μὲ μιὰ παρακοὴ νὰ πικράνῃ ἕνα τέτοιο ἄγγελο;

Ὅλοι σχεδὸν οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἀποδίδουν τὸ μεγαλεῖο τους, τὴν ἀξία τους, στὴν μητέρα τους. Ἀνάμεσα σὲ τόσους καὶ τόσους, ἀναφέρω μόνο μερικούς:

«Ὁ κόσμος», λέγει ὁ Victor Hugo, «ὀφείλει τὴν εὐγνωμοσύνη του, ὄχι σὲ μένα, ἀλλὰ στὴν μητέρα ποὺ μὲ ἐνέπνευσε».

Ὁ John Wesley: «Ἡ μητέρα μου ἦταν ἡ πηγὴ ἀπ' τὴν ὁποία πῆρα τὶς κατευθυντήριες ἀρχὲς τῆς ζωῆς μου».

Ὁ Lincoln: «Ὅ,τι εἶμαι καὶ ὅ,τι ἐλπίζω νὰ εἶμαι, τὸ ὀφείλω στὸν ἄγγελό μου, τὴν μητέρα μου».

Ὁ Charles Dickens: «Ἡ πρώτη ἐπιθυμία μου γιὰ γνῶσι καὶ τὸ πάθος ποὺ ἔνοιωσα ἐνωρὶς γιὰ διάβασμα, ἦταν ἀφυπνισμένα ἀπ' τὴν μητέρα μου».

Καὶ ὁ Παλαμᾶς γιὰ τὸν Ξενόπουλο: «Στοχάζομαι πὼς ἡ μητέρα σου θὰ ἔχῃ τὸ χέρι της ἀρκετὰ βαλμένο στὸ ξετύλιγμα τῆς πνευματικῆς ζωῆς σου. Πόσα πρόσωπα ποὺ βάρυναν καὶ ποὺ ἄξιζαν τὸ χρωστᾶνε πρῶτ' ἀπ' ὅλα στὴν ἀξιωσύνη μιᾶς μητέρας!»

Ἂν τὸ μέλλον ἑνὸς παιδιοῦ ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν Μητέρα του, ὅμως καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου, τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν μητέρα. Ἀφοῦ τὰ παιδιὰ ἀντιπροσωπεύουν πάντα τὸ μέλλον. Πολὺ δίκαια ὁ Benjamin West γράφει: «Τὸ χέρι ποὺ κινεῖ τὸ λίκνον, κυβερνᾶ τὸν κόσμο».

Κάθε Κοινότης πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὸ Νηπιαγωγεῖον της. Τὸ σύνθημα ἐδόθη εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συνέδριον. Τὸ παράδειγμα ἂς δώσουν αἱ μεγάλαι Κοινότητές μας.

Τὸ Κατηχητικὸν δὲν εἶναι ἁπλῶς θρησκευτικὸν Σχολεῖον. Εἶναι ἡ ἑστία τῆς Ἑλληνορθοδόξου διδασκαλίας καὶ τῆς Ἐθνικοθρησκευτικῆς μας ἐπιβιώσεως.

Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολ. Οἰκον. κ. Δ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ

ΕΝΑ ἀπὸ τὰ κύρια γνωρίσματα ποὺ ξεχωρίζουν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ζῶα εἶναι τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκ φύσεως θρησκευτικὴ ὕπαρξις. Ὁ ἄνθρωπος πιστεύει σὲ ὑπερκόσμιο δύναμι, σὲ ὑπερφυσικὸ κόσμο, στὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἔχει δὲ πεποιθήσεις καὶ ἰδανικά. Τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν συμβαίνει μὲ τὰ ζῶα. Ἰδοὺ διατὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ξεχωριστὸ ὄν. Διατὶ ἔχει ψυχή ἔχει λογικό, ἔχει θρησκευτικότητα.

Ἐκ φύσεως ὁ ἄνθρωπος ζητᾷ τὴν ἐπικοινωνία μὲ ἀρχὲς ἢ δυνάμεις πέραν τοῦ ἑαυτοῦ του. Πολὺ ὀρθὰ τὸ διατυπώνει ὁ μεγάλος κλασσικός μας ποιητὴς Ὅμηρος λέγοντας ὅτι, «ὅπως τὰ πουλάκια ἀνοίγουν τὸ στόμα των γιὰ τροφή, ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐξ ἐνστίκτου στρέφουν καὶ ἀναζητοῦν τοὺς Θεούς». Γιατί τρώγομε; Γιατί πίνομε; Γιατί ἐνδυόμεθα; Γιὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν ὡρισμένες ἀνάλογες ἀνάγκες. Γι' αὐτὸ λοιπὸν θρησκεύομε, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ θρησκεύωμε, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσωμε τὴν βαθυτέραν ἀνάγκην τῆς ψυχῆς μας, τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα.

Τὸ ἐρώτημα ὅμως εἶναι: Ἀπὸ ποῦ ἕλκει τὴν καταγωγὴν αὐτὸ τὸ ἔνστικτο, αὐτὴ ἡ κλίσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν θρησκείαν; Τὸ συμπέρασμα ὅλων τῶν σοβαρῶν εἰδικῶν ἐρευνητῶν εἶναι ὅτι, ἡ ὑπερτάτη δύναμις ποὺ ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον ἔθεσεν ἐντὸς αὐτοῦ τὸν κλίσιν πρὸς τὸν Θεόν. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε τὸν Ἑαυτόν του εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀποκάλυψις στὴν ὁλοκληρωμένη της μορφὴ εἶναι τὸ θέμα μας.

Α΄.

Ὁ Θεὸς ἐφανέρωσε τὸν Ἑαυτόν του, τὶς ἰδιότητές του καὶ τὸ θέλημά Του εἰς τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὴ ἡ ἀποκάλυψις ἔγινε μὲ διαφόρους τρόπους. Μιὰ ματιὰ στὴ φύσι μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν τάξι, τὴν ἁρμονία, τὴν ὁμορφιά, τοὺς νόμους ποὺ ἔθεσεν ὁ Θεὸς γιὰ νὰ κυβερνᾶται τὸ σύμπαν. Ἀλλὰ καὶ μιὰ δεύτερη ἐνδοσκοπικὴ ματιά, στὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν μας, μᾶς πείθει ὅτι, «ὁ Θεὸς ἐντὸς ἡμῶν ἐστίν». Ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε τὸν Ἑαυτόν του καὶ τὸ θέλημά Του εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου. Πολὺ ὀρθὰ εἶπεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δέρβης ὅτι, ὁ Θεὸς «οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν». Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς Ἀποκαλύψεως λέγεται **Φυσικὴ Ἀποκάλυψις.**

Πλὴν ὅμως, ὁ Θεὸς ἀπεκαλύφθη κατ' ἐμφανέστερον τρόπον ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ διὰ μέσου ἀνθρώπων. Εἶναι τὸ δεύτερον στάδιον τῆς προοδευτικῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν πνευματικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἔκτασις τῆς φανερώσεως τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καὶ μεγαλειτέρα. Ἔτσι ὁ Θεὸς ἐδῶ καὶ 4,000 χρόνια ἐξέλεξεν ἕνα μικρὸ ἀλλὰ ἁγνὸ λαὸ διὰ νὰ καταστήσῃ γνωστὸ τὸ θέλημά Του εἰς τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Δύο χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν ἕναν εὐσεβῆ ἄνθρωπον ὀνόματι Ἀβραὰμ καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ χρησιμοποιοῦσε τὸ γένος του διὰ νὰ γνωσθῇ τὸ θέλημά Του εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἔτσι ἀρχίζει ἡ ἱστορία τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωϋσέως, ἑπτακόσια χρόνια ἀργότερα, τὸ χίλια τριακόσια περίπου πρὸ Χριστοῦ, ὕστερα ἀπὸ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὴν δουλείαν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει καὶ γίνεται ἡ ἀποκάλυψίς Του πιὸ συγκεκριμένη. Ἐδῶ ἔχουμε τὸν δεκάλογο κι' ἕνα μέρος τῆς συμφωνίας ἢ διαθήκης τοῦ Θεοῦ μὲ τοὺς Ἑβραίους. Αὐτὴ ἡ διαθήκη συνεχίζετο καὶ ξανανεώνετο ἀπὸ τὸ χίλια τριακόσια μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ, δι' ἀνθρώπων ὅπως ὁ Δαβίδ, ὁ Σολομών, ὁ Ἡσαΐας, ὁ Δανιὴλ καὶ οἱ λοιποὶ προφῆτες τῶν Ἰσραηλιτῶν. **Αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Ἀποκαλύψεως λέγεται Παλαιὰ Διαθήκη.**

Ἀλλὰ ἡ ἱερὰ Ἀποκάλυψις δὲν σταμάτησε μέχρις ἐδῶ. Τὸ ἀνθρώπινο γένος ὡρίμασε καὶ ἦτο ἕτοιμο νὰ δεχθῇ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Θεοῦ στὴν πληρότητά της. Κι' ἐνῷ πρῶτα ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν Ἑαυτὸν διὰ φυσικῶν τρόπων, τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως, δεύτερον διὰ τῶν προφητῶν καὶ τῶν πατέρων τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἔρχεται τώρα διὰ τοῦ τρίτου καὶ τελευταίου τρόπου νὰ ἀποκαλύψῃ ὅλη **τὴν ἀλήθεια ποὺ εἶναι ἀναγκαία** διὰ τὴν εὐτυχία καὶ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος, «πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ». Ὥστε ὁ Θεὸς ὡμίλησε τελικὰ διὰ τοῦ Υἱοῦ Του. Ἔτσι ἔχομεν **τὸ τρίτο στάδιον τῆς ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,** ποὺ λέγεται Καινὴ Διαθήκη.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἀποκάλυψις, τὸ θεῖον θέλημα, ποὺ λέγεται Παλαιὰ καὶ Καινή, δὲν ἐδόθηκαν γραπτῶς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ προφορικῶς. Καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῆς ἐγένετο ἀπὸ στόμα σὲ στόμα γιὰ πολλὰ χρόνια, γιὰ πολλοὺς αἰῶνες θὰ λέγαμε. Βέβαια ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ εἶχε λάβει τὰ μέτρα της ὥστε ἡ διδασκαλία τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ νὰ γίνεται πάντοτε κατ' ἔγκυρον τρόπον καὶ

(Συνέχεια εἰς σελίδα 162)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Εὐαγγελίστριαι τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων ἔγιναν αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, κατὰ Θείαν βουλήν, ἵνα ἀναγγείλουν εἰς αὐτούς, καὶ δι' αὐτῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τὸ μέγα μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ ἡ γυναῖκα παίρνει μίαν ξεχωριστὴν θέσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἡ θέσις αὐτῆς κορυφοῦται εἰς τὸ Βυζάντιον, ὅπου γυναῖκες αὐτοκράτειραι ἐδόξασαν ὄχι ἁπλῶς τὸν Θρόνον, ἀλλὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ἀναστήλωσιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τὴν ὀφείλομεν εἰς γυναῖκας Αὐτοκρατείρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Τὸ παράπονον τοῦ Παραλύτου: «Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω», ἀκούεται καθημερινῶς ἐπὶ τόσους αἰῶνας. Ὅλοι παραπονούμεθα, ὅτι δὲν ἔχομεν ἄνθρωπον ἢ ἀνθρώπους νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ κάμωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Ἀλλ' ἆρά γε εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ «ἄνθρωποι» ποὺ πρέπει νὰ εἴμεθα, οἱ ἄνθρωποι τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ἄνθρωποι ὅπως μᾶς θέλει ὁ Χριστός; Τὸ ἴδιο παράπονον ἀκούεται καὶ ἀπὸ τὰς ὠργανωμένας ὁμάδας ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ Κράτη καὶ ὁλόκληρον τὴν παραλύουσαν ἀνθρωπότητα: «Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω». Εἰς μάτην θὰ ἀναζητοῦν ἐπὶ πολλοὺς ἀκόμη αἰῶνας τὸν «ἄνθρωπον», ποὺ θὰ σώσῃ. Ὁ μόνος ποὺ δύναται νὰ σώσῃ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι ὁ λυτρώσας τὸν Παραλυτικόν, Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός. Μόνον Ἐκεῖνος δύναται νὰ εἴπῃ ἐπιτακτικὰ εἰς τὴν παράλυτον ἀνθρωπότητα: «Ἔγειρε καὶ περιπάτει!»

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Εἰς γυναῖκα, πάλιν, ἀποκαλύπτει ὁ Ἰησοῦς τὰς ὑψηλοτέρας ἀληθείας ποὺ ἤκουσέ ποτε ὁ κόσμος. Ἡ Ἐκκλησία μας — «ὁ εἰς τοὺς αἰῶνας παρατεινόμενος Χριστὸς» — θεωρεῖ ἴσην τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄνδρα, «ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐκ ἔνι . . . ἄρσεν ἢ θῆλυ», καὶ καλεῖ αὐτὴν νὰ συμβάλῃ, ὅσον καὶ ὁ ἀνήρ, εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ ἀρχίζει αὐτὴ ἀπὸ τὸ λίκνον, ὅπου εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ θέσις τῆς γυναικὸς-μητρός. Ἀπὸ ἐκεῖ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀναδημιουργία. Διὰ τῆς δημιουργίας καλῶν τέκνων, ποὺ θὰ γίνουν οἱ καλοὶ Χριστιανοὶ καὶ καλοὶ πολῖται τῆς αὔριον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Καὶ ὁ μὲν Τυφλὸς τοῦ Εὐαγγελίου ἐθεραπεύθη, χάρις εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὴν πίστιν του. Ἀλλ' ὑπάρχουν ἀναρίθμητοι σύγχρονοι τυφλοί, πνευματικῶς τυφλοί, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ αἰσθάνονται, ὅτι χωρὶς τὸν Χριστὸν βαίνουν πρὸς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ἐν τούτοις δὲν θέλουν νὰ ἀνοίξουν τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς πρὸς Αὐτόν. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλ' εἶναι καὶ ἐπικίνδυνοι, διότι ἡ τυφλότης των εἶναι μεταδοτική. Προσοχὴ καὶ ἀποχὴ ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν μὲ τοὺς πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς τυφλούς, ποὺ εἶναι ἐν τούτοις ἱκανοὶ νὰ παρασύρουν εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ τοὺς ἐν Χριστῷ βλέποντας.

ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Τὸ μέσον τοῦ ἑορταστικοῦ διαστήματος μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Πάσχα καὶ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς ὑπογραμμίζει ἡ Ἐκκλησία μας μὲ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν τῆς «Μεσοπεντηκοστῆς». Εὑρίσκει δὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξάρῃ τὴν παντοδύναμον Σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἐτεχνούργησε τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτόν, κύριον καὶ βασιλέα τῆς ἐπιγείου κτίσεως, τὸν ἄνθρωπον, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐπραγματοποίησεν. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσκαλεῖ εἰς κοινὴν δοξολογίαν καὶ εὐχαριστήριον αἶνον πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Ἅγιον Θεὸν καὶ εἰς εὐλαβῆ καὶ ἐποικοδομητικὴν ἀναπόλησιν τῆς ἀγάπης Του, χάριν τῆς ὁποίας ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔγινεν ἄνθρωπος, διὰ νὰ μᾶς δείξῃ ἀκριβῶς καὶ ἀσφαλῶς ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸν θεῖον προορισμόν μας, νὰ γίνωμεν κατὰ χάριν, θεοί, αὐτὸ ποὺ μᾶς τονίζει ὅλας αὐτὰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀναστασίμου χαρᾶς καὶ χάριν τοῦ ὁποίου καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον «ἐπεδήμησε τῷ κόσμῳ».

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει καὶ πανηγυρίζει μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας ἐπετείους τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν εἰς Οὐρανοὺς ἔνδοξον Ἀνάληψίν Του (Μάρκ. ιστ' 19, Λουκ. κδ' 50-51, Πράξ. α' 2-12). Διὰ τῆς Ἀναλήψεώς Του ταύτης ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἀποκατεστάθη καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην Του φύσιν εἰς τὴν ἁρμόζουσαν εἰς Αὐτὸν δόξαν καὶ ὡλοκλήρωσε τὸν θρίαμβόν Του, ὡς Νικητοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Διεβεβαίωσε δὲ ἐμπράκτως τοὺς εἰς Αὐτὸν πιστεύοντας περὶ τοῦ τέρματος τῆς ἰδικῆς των ζωῆς, ἐφ' ὅσον εἰλικρινῶς καὶ τιμίως θὰ τὴν περάσουν σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός, τὸ ὁποῖον Αὐτὸς μᾶς ἐφανέρωσε. Διότι ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβαίνῃ γύρω μας εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸν κόσμον, «ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ κατευθυνόμεθα. Αὐτὸ ἂς εἶναι τὸ σύνθημα κάθε Ἑλληνορθοδόξου οἰκογενείας σήμερον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἐγκωμίου πρὸς τοὺς τηλαυγεῖς τούτους φάρους τῆς Ἐκκλησίας, οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι τῶν ὁποίων εἶναι Ἕλληνες, παραθέτομεν τὸ ἀσύγκριτον ἀριστούργημα ποὺ λέγεται «Δοξαστικὸν τῶν αἴνων τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων»:

«Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν· καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες: Ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται παοατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοια ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου· Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΝΗ

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, θεόστεπτος Βασιλεὺς καὶ Ἰσαπόστολος, ἀνεδείχθη μέγας καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ πάντων τοιοῦτος, ὄχι μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ στρατηγικήν του μεγαλοφυΐαν, ἀλλά, πρὸ παντός, διότι ἐθεμελίωσε ἐπὶ τῶν ἑπτὰ λόφων τοῦ Βυζαντίου τὴν Νέαν Ρώμην, καὶ ἐπὶ τῶν ρωμαϊκῶν λαβάρων ἀνετύπωσε τὸ ἱερὸν Σύμβολον τοῦ Σταυροῦ, ἱδρύσας τὴν χριστιανικὴν αὐτοκρατορίαν! Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ὀφείλεται κυρίως τὸ ἀθάνατον καὶ ἀσύγκριτον μεγαλεῖον του. Αἱ ποικίλαι διακυμάνσεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ τῶν καθηκόντων ὡς αὐτοκράτορος καὶ αἱ συνθῆκαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸν ὑπεχρέωσαν πολλάκις νὰ ἐπισείῃ τὸ σκῆπτρον τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας του, κατὰ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' ὅμως εἰς τὰ ὦτα του ἤχει καθημερινῶς φωνὴ σταθερᾶς καὶ ἀκλονήτου πίστεως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ φωνὴ αὕτη ἦτο ἡ φωνὴ τῆς ἁγίας του Μητρὸς Ἑλένης. Αὕτη τὸν ἀνέδειξε μέγαν τῆς Ἐκκλησίας προστάτην καὶ Ἰσαπόστολον. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ Κύριος τὴν ἠξίωσε νὰ ἀνεύρῃ τὸν Τίμιον Σταυρὸν Αὐτοῦ.

ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τὴν γενέθλιον ἡμέραν της πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν Πεντηκοστήν, ὁπότε ἀρχίζει ἡ μεγαλειώδης πορεία της, ἕνας θρίαμβος πρωτοφανής. Παρὰ τὰς λυσσαλέας ἐπιθέσεις τῶν πολυωνύμων ἐχθρῶν της, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία νικᾷ. Εἶναι φανερὸς ὁ δάκτυλος τοῦ Θεοῦ. Ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι «αὐτὸς ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας», ὁ Θεὸς ἀγρυπνεῖ. Ἰδική Του εἶναι ἡ μάχη. Μὲ τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης κατακτᾷ τὸν πολιτισμόν. Τὸν διαποτίζει μὲ τὸ πνεῦμα της. Καταπληκτικὴ δύναμις ἀνακαινισμοῦ καὶ ἡμερώσεως! Τὰ πρῶτα φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα, ἔργα τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξαν. Ὅ,τι καλὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ πολιτισμός, εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸ χρεωστεῖ. Χωρὶς αὐτὸν ἡ Ἱστορία τῶν τελευταίων εἴκοσι αἰώνων θὰ ἦτο ἀνεξήγητος. Ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας συνεχίζεται καὶ σήμερον. Τὸ προεῖπεν ὁ Θεάνθρωπος Ἱδρυτὴς καὶ Ἀρχηγός της: «Πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς».

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, τὴν ἐπαύριον τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, μᾶς καλεῖ εἰς εἰδικὴν ἑορτὴν πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς λατρείας μας πρὸς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ποὺ ἀπὸ τότε ἐπεφοίτησεν εἰς τὸν κόσμον καὶ διαρκῶς παραμένει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Αὐτὸ εἶναι ποὺ τελεῖ τὰ Μυστήρια τῆς σωτηρίας μας. Αὐτὸ μᾶς προσκαλεῖ μὲ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως εἰς διόρθωσιν καὶ ἐπιστροφήν. Αὐτὸ μᾶς ἐνθαρρύνει εἰς τὰς καλάς μας ἀποφάσεις καὶ ἐνισχύει τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις. Αὐτὸ εἰς τὰς δυσκολίας μας προσεύχεται ὑπὲρ ἡμῶν «στεναγμοῖς ἀλαλήτοις». Ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι κάθε πιστός, ἀπὸ τότε ποὺ ἔλαβε τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρῖσμα. Δι' αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παραγγέλλει: «Μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον». Καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα λυπεῖται κάθε φορὰν ποὺ δὲν προσέχομεν τὴν φωνήν Του, καὶ ἀκολουθοῦμεν τὸ «φρόνημα τῆς σαρκός», δηλαδὴ τοῦ ἐγωϊσμοῦ μας τὰς ἁμαρτωλὰς ἀπαιτήσεις.

Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ σελίδος 160)

διαφυλάσσεται ἀγνὴ καὶ ἀκεραία μὲ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἦταν ἡ διδασκαλία αὐτὴ σὰν ἕνα ρεῦμα διϋλισμένου ὀξυγόνου ποὺ διαπερνᾷ καὶ ἐμποτίζει καὶ τὰ μικρότερα κύτταρα τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Αὐτὸ συνέβαινε τόσο μὲ τὸ διαλεγμένο λαὸ πρὸ Χριστοῦ, τὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, ὅσο καὶ μὲ τὸν δεύτερον διαλεγμένον λαόν, τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ δὲν διεσώθη μόνον προφορικῶς. Διάφοροι λόγοι ἐπέβαλον νὰ γραφῇ ἕνα μεγάλο μέρος ἐξ αὐτῆς τῆς ἀποκαλύψεως. Ἔτσι ἔχομε τὴν Γραπτὴ καὶ τὴν Ἄγραφη ἢ Προφορικὴ Ἀποκάλυψι. Εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ γραπτὴ λέγεται Ἁγία Γραφὴ ἢ Βίβλος, ἐνῷ ἡ ἄγραφος λέγεται Ἱερὰ Παράδοσις. Ἂς ποῦμε δύο λόγια γιὰ τὴν κάθε μιά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθυντοῦ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, Brookline, Mass.

Δ΄.

ΟΤΑΝ πλέον τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν Μυθολογίαν, ἡ ὁποία ἐπὶ χίλια ἔτη αὐτὴ ἀπετέλει καὶ τὴν Θεολογίαν, καὶ τὴν Κοσμογονίαν, καὶ τὴν Ἀνθρωπολογίαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁμήρου, ἐπεδόθη τότε μὲ τόλμην καὶ ἀποφασιστικότητα πρὸς ἔρευναν τῆς ἀληθείας. Μὲ ἐπιμονὴν πίστεως ἀνέβαινε μίαν πρὸς μίαν τὰς βαθμίδας τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως. Αὐτὴ δὲ ἡ περιέργεια, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλλεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα τὸ μεγαλεῖον τοῦ Σύμπαντος, αὐτή, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ἀπετέλεσε τὴν αἰτίαν πρὸς φιλοσοφίαν. Εἶναι δὲ κατ' αὐτόν, φιλοσοφία, ἡ ἔρευνα τῆς ἀληθείας.

Κατὰ τὸν πέμπτον ἤδη αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ, ὁ φιλόσοφος Ἡράκλειτος εὗρεν ὅτι ἡ ἁρμονία τοῦ Σύμπαντος ὀφείλεται εἰς τὰς τρομακτικὰς «ἀντιθέσεις» τῶν νόμων τῆς Φύσεως. Εἰς δὲ τὴν ἁρμονίαν αὐτὴν ἠννόει ὑφισταμένην ζῶσαν δημιουργικὴν δύναμιν παντοδυναμίας καὶ πανσοφίας.

Πράγματι, ἀπὸ τὰς ἰσχυρὰς ἀντιθέσεις παράγεται ἡ ἁρμονία. Ἔχομεν ὅλοι παρακολουθήσει συναυλίαν τινὰ ἐκτελουμένην ἀπὸ πολλὰς πολλάκις δεκάδας μουσικῶν ὀργάνων. Ἀπὸ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀδιακόπων ἀντιθέτων τόνων καὶ ρυθμῶν τῶν μουσικῶν ὀργάνων δημιουργεῖται ἡ ἁρμονία, ἡ ὁποία θέλγει καὶ γοητεύει. Τοῦτο ὅμως προδίδει — καὶ ἂν ἡμεῖς τυχὸν δὲν τὸν βλέπομεν — τὴν ὕπαρξιν διευθύνοντος μουσικοῦ. Νοῦ, δημιουργοῦ τῆς ἁρμονίας. Τοῦτο προδίδει ἀκόμη ὅτι τὰ πάντα εἰς τὴν πολυσύνθετον μουσικὴν ἐκτέλεσιν ἔχουν δημιουργηθῇ κατὰ λόγον. Ἑπομένως δημιουργὸς τῆς ἁρμονίας καὶ τάξεως, εἶπεν ὁ Ἡράκλειτος, εἶναι ὁ Λόγος. Αὐτὸς εἶναι ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ Αἰτία. Τὰ πάντα ὀφείλονται εἰς τὸν Λόγον. Εἶναι δὲ ὁ Λόγος δύναμις, οὐσία, ἔξω ἀπὸ τὰ δημιουργήματά του. Αὐτὸς εἶναι ἡ «Πρώτη Ἀρχή».

Μετὰ τὸν Ἡράκλειτον ἄλλοι, κατ' ἄλλον τρόπον, προσδιώρισαν τὴν θείαν οὐσίαν. «Νοῦν», τὴν ὀνομάζει ὁ Ἀναξαγόρας, κατὰ τὸν πέμπτον καὶ αὐτὸς αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ. «Θεόν,» τὸν ἀποκαλεῖ ὁ Σωκράτης, κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα. Ἡ δὲ λέξις «Θεὸς» δὲν εἶναι ὄνομα ποὺ προσδιορίζει τὴν οὐσίαν τοῦ ὑπερτάτου ὄντος, ἀλλ' εἶναι λέξις ποὺ χαρακτηρίζει τὴν κυρίαν ἰδιότητα αὐτοῦ. Θεός, καθὼς παραδέχονταί τινες, παράγεται ἀπὸ τὸ ρῆμα «θέω», τὸ ὁποῖον σημαίνει τρέχω, καθὼς ἀκριβῶς νοοῦμεν σήμερον καὶ ἡμεῖς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος εἶναι «πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν». Ἀκριβῶς πρὸς ἀπόδοσιν ἢ μᾶλλον πρὸς ἔκφρασιν τῆς μοναδικῆς ἰδιότητος αὐτῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Ἀγγλικὴ λέξις "God" παράγεται, λέγουν τινές, ἀπὸ τὸ ρῆμα to go, τὸ ὁποῖον συμπίπτει κατ' ἔννοιαν μὲ τὸ ρῆμα to run (because God goes).

Εἰς τὸν «Θεὸν» τοῦτον ὁ Σωκράτης παραδίδει τὴν ψυχήν του, μὴ ὑπακούσας εἰς τὴν σύστασιν τῶν δικαστῶν του ὅπως τὸν ἀρνηθῇ. Εἶπε δὲ τότε πρὸς τοὺς δικαστάς του, ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον μετὰ τέσσαρας αἰῶνας ἐπανέλαβε καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος πρὸς τὰ δικάζοντα αὐτὸν μέλη τοῦ Ἰουδαϊκοῦ συνεδρίου: «Πειθαρχεῖν Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις». Εἶπε δὲ τοῦτο ὁ Σωκράτης πιστεύων ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος.

Ἡ ἀξία τῆς ψυχῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὴν ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ Θεῖος Λυτρωτὴς νὰ σώσῃ, διεκηρύχθη διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὴν φιλοσοφικὴν γλῶσσαν τοῦ πατρὸς τῆς «ἀτομικῆς ἐνεργείας», τοῦ Δημοκρίτου, τὸν τέταρτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα. Ἐδίδασκεν ὁ Δημόκριτος ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουν μᾶλλον νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ψυχήν των παρὰ διὰ τὸ σῶμα των. Καὶ ὁ Πλάτων, παραδεχόμενος ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀγέννητος, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀθάνατος, διδάσκει ὅτι ἡ «Ψυχὴ οὐ δέχεται θάνατον». Τέλος, ὁ Ἀριστοτέλης ἐκφράζων τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀνάγκην ὅπως καλλιεργῶνται διὰ τῆς ἀρετῆς αἱ ἰδιότητες αὐτῆς, πρὸς ἄσκησιν τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὡραίου, ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ Ψυχὴ εἶναι ἡ ζῶσα προσωπικότης τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ἑλληνικὴ λοιπὸν Φιλοσοφία, ὡς πνευματικὸν ὄργανον τῆς Θείας Προνοίας, προδιέγραψε πολυτρόπως τὰς θεϊκὰς ἰδιότητας τοῦ Λόγου, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Λόγου ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ Στωϊκοὶ φιλόσοφοι διατηροῦντες τὴν παράδοσιν τῆς θεολογικῆς σκέψεως, ὡς σταθεροῦ πλέον φιλοσοφικοῦ δόγματος, διεκήρυττον, ὅτι «Ἀπ' ἀρχῆς ὑπάρχει Λόγος, καὶ τὸ πᾶν Λόγος». Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ διακεκριμένος Ἑβραῖος φιλόσοφος τῆς Νεοπλατωνικῆς ἐποχῆς Φίλων, ἐπεξηγῶν τὴν Βίβλον εἰς τὸ γεγονὸς τοῦ θαύματος τὸν ὁποῖον ἀντίκρυσεν ὁ Μωϋσῆς ὅταν ἔβλεπε τὴν «βάτον φλεγομένην καὶ οὐ καιομένην», ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ φωνὴ τὴν ὁποίαν ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὴν βάτον, ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

(Ἀκολουθεῖ)

ORTHODOXY AND HELLENISM

ARCHBISHOP IAKOVOS departed by air from New York City on April 24, to join at Naples the Pilgrimage of the Greek Archdiocese to the Ecumenical Patriarchate, which had left on the S.S. Queen Frederica on April 19.

The Pilgrimage, headed by His Eminence, arrived at Piraeus on May 1, where it took on additional passengers, proceeded to Istanbul for the Pilgrimage May 3 and May 4, and returned to Piraeus on May 5.

At the Ecumenical Patriarchate in the "Fanar" section of Istanbul, some 500 Greek Orthodox Pilgrims witnessed the ground-breaking ceremonies for the new building program of the Patriarchate, at which His Holiness Athenagoras I officiated, assisted by Archbishop Iakovos. Thus was taken the first step towards rebuilding the fire-scarred Patriarchate, where a new center will rise. This quiet scene was in sharp contrast to the riots and student demonstrations that had gone on for days against the regime of Turkish Premier Adnan Menderes.

The Pilgrims attended a Divine Liturgy at the Patriarchal Church of St. George, where they heard His Holiness praise them for their devotion to the Church and their interest in the Seat of Orthodoxy, and asked them to bring back his blessings to his beloved Greek Americans in the United States, where the Patriarch was Archbishop of the Americas from 1931 to 1948. Archbishop Iakovos also spoke, stressing the ties that link the Greek Archdiocese of North and South America with the Ecumenical Patriarchate.

The ground-breaking ceremonies launched a world-wide fund raising effort to finance the erection of the Patriarchate's new buildings. The first contributions were made by the Pilgrims, and Peter Kourides had written the "Orthodox Observer" from aboard the Queen Frederica in Naples on April 29 that $6,000 had already been collected.

The Pilgrimage returned to Piraeus on May 5, where it officially ended. On May 6, Archbishop Iakovos participated in a Hierarchal Panygeric Doxology at the Cathedral in Athens, which was attended by Ministers of State, other Greek dignitaries, and members of the Pilgrimage. Later that day, His Eminence placed a wreath on the Tomb of the Unknown Soldier in Constitution Square. He was then honored by receiving personally from King Paul I of Greece the Megalostavron (Great Cross) of the Order of the Phoenix for his devoted services to Greek Orthodoxy in America.

* * *

There is another addition to the growing list of Greek American mayors of the cities of our country. He is George Vavoulis, who last month was elected Mayor of the City of St. Paul, Minnesota, under the Republican banner, following a decisive victory over a combination made up of Democrats, Labor Unions and farmers, with over 44,000 votes as against 38,000 for his opponent. Mr. Vavoulis, whose father came from Crene (Palova) and whose mother's home town is Sklavohorion in Laconia, emmigrated to the United States at the age of twelve.

* * *

The Annual Meeting of the U.S. Conference of the World Council of Churches was held at Buck Hill Falls, Pa., April 27 to 29. The Archdiocese was officially represented by Rev. George Tsoumas of Boston and the Theological School. In attendance also were Mr. Charilaos Raphael of New York, Mr. Arthur Dore of the Archdiocese staff, and Rev. John Poulos of Jersey City. Other Orthodox present were Rev. George Florovsky and Mr. Ivan Czap of the Russian Church.

Plans were discussed for the Third Assembly of the World Council, to be held in New Delhi, India, November 18 to December 3, 1961, at which the Orthodox members, including the Greek Archdiocese, have been allotted 55 representatives.

Principal speakers at the U.S. Conference included Dr. Hla Bu of Rangoon, Burma, whose address was on the young Christian Church in Asia; Bishop Johannes Lilji of Hannover, Germany, Presiding Bishop of the Evangelical Church in Germany, who spoke on the situation in the East and the West sectors there; and Dr. Visser't Hooft, Executive Secretary of the World Council of Churches in Geneva, who discussed the challenges facing the Churches in the present South African crisis.

Dr. Roswell P. Barnes, Executive Secretary in the U.S., reminded the representatives that their Churches should "find new insights into the riches of the Gospel" through their participation in the Council; while the Chairman of the U.S. Conference, Bishop Henry Knox Sherrill, retired Presiding Bishop of the Episcopal Church, deplored our facing the present world situation with a "Christianity divided to the point of absurdity" and said that "unity will not come through negotiations of ecclesiastical leaders," but "will come because our hearts and minds are open to the will of God and we

PENTECOST 1960

A MESSAGE FROM THE PRESIDENTS OF THE WORLD COUNCIL OF CHURCHES

AS PRESIDENTS of the World Council of Churches we greet our brethren in all the member churches at Whitsuntide. We rejoice in the gift of that oneness in Christ which enlightened His followers when the day of Pentecost was fully come.

As we recall the first assembly in the history of the Christian Church, we are uplifted by visible signs of that oneness renewed in the history of our time. As members of one body all over the earth, we have committed ourselves to stay together and to grow together toward newness and fullness of life.

This year we are confronted with the spiritual task of making straight the way for a great gathering, the first assembly to be held by the World Council of Churches in Asia, in 1961. While there are religions and philosophies, new and old, resurgent in Asia and other continents, we have our firm foundation in the promise given by our Lord on the day of His ascension. Wherever His people may be, they shall receive strength to overcome the world.

Abiding in that glorious promise, we join with Paul the Apostle in calling upon all Christians everywhere to realize what the Spirit of Him Who makes all things new has done for them.

When He, the Holy Spirit, comes in our midst, we are new beings. Our self-absorption and our fears are taken away. Our contentment with something less than true unity in the Church gives way to a deeper and fuller appraisal of God's design. We are thus called to be partners all with one accord in God's creative work. We seek each other in a new way because God has found us in a new way. For as many as are led by the Spirit, they are the sons of God.

As sons and fellow-workers with God, we become true brothers, bearing one another's burdens. The Church, which has the promise of victory, is called, with one spirit and one heart, to reach out to the millions of men and women who struggle for a life free of fear, hunger, injustice, dispossession, persecution, and political or spiritual oppression.

In view of this great mission, we who work for the greater unity and strength of the Church humbly proclaim this year's Whitsuntide as a day of universal prayer, so that God's spirit may be brought to those "who were far off and peace to those who were near." (Eph. 2:17, RSV)

With a renewed faith, with love and compassion, we call upon all the churches of Christ and all Christians to reconsider their duty in the light of the Spirit given to us, and to rededicate themselves as witnesses to Christ.

"Now we have received not the spirit of the world, but the spirit which is from God, that we might understand the gifts bestowed on us by God." (I Cor. 2:12, RSV)

THE PRESIDENTS OF THE WORLD COUNCIL OF CHURCHES

DR. JOHN BAILLIE — *Edinburgh*
BISHOP S. U. BARBIERI — *Buenos Aires*
BISHOP OTTO DIBELIUS — *Berlin*
ARCHBISHOP IAKOVOS — *New York*
METROPOLITAN JUHANON MAR THOMA — *Tiruvella*
BISHOP HENRY KNOX SHERRILL — *Boxford, Mass.*

* * *

The World Council of Churches is a fellowship of 172 Protestant, Anglican, and Orthodox churches in fifty-three countries. The Greek Archdiocese of North and South America is a member. Archbishop Iakovos was elected a President last year.

---

are open and willing to be swayed by what He would have us do."

* * *

The 5th Annual G.O.Y.A. Pilgrimage to Greece, to the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, and to the Holy Land will sail from New York on the S.S. Olympia on July 9 and will return on August 23.

This well-organized excursion, which will include visits to places of historical, cultural and religious intrest in the itinerary, including the beautiful Greek islands, is carefully planned and supervised, and will provide a unique educational and social experience for those who take the trip.

The G.O.Y.A. Pilgrimage Committee extends a cordial invitation to any one who is interested in joining the 48-day excursion, and further details may be obtained from the Greek Line in New York City or the G.O.Y.A. Office at the Greek Archdiocese.

Patriarch Athenagoras Again Stresses Need for Christian Unity and Announces Pan-Orthodox Synod at Rhodes in September

HIS HOLINESS ATHENAGORAS, spiritual leader of Greek Orthodoxy, again emphasized the necessity for Christian unity, and announced that he would convene a Pan-Orthodox Synod on the Greek island of Rhodes, which is under the jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate, in September of this year.

In an unusual and important press conference, reported internationally by the British Reuters agency on April 26, and attended by visiting journalists from Cyprus, the Patriarch warned that unless the three principal Christian bodies — Roman Catholic, Protestant and Eastern Orthodox — came together soon, at least in "qualified unity," all are "in danger of missing the bus of their Christian mission." His Holiness said that "we have a great Christian mission to fulfill and we must either do it in unity or risk failure." Indicating that he was not speaking for the theological unity of the three Churches, he said the unity he envisioned had both a negative and a positive aspect.

"In its negative sense," he explained, "it would disarm hatred, distrust and bad propaganda between Church groups. In the positive sense, unity would promote contacts on the common principles of Christianity and how they should be propagated."

The Patriarch stated his conviction that in this conception of unity he was confident that he would have the support of the Protestant Churches as well as that of "the millions of Orthodox Christians belonging to the Russian, Romanian, Bulgarian, Greek, Ethiopian, Cypriot, Coptic, Armenian and other Eastern Churches."

"I follow all subjects related to the union of the Churches," he added, "and I have worked in the past with all my strength for the unity of Christianity. I will continue to do my best in this sacred cause."

At this press conference, Athenagoras I also made important pronouncements in reference to Roman Catholicism. He said he believed that the Catholic Church wants closer links with other Christian Churches, but at the same time he criticized Catholic plans for an Ecumenical Council if the purpose thereof involves inviting other Churches to join the Catholic fold.

The leader of Orthodoxy revealed he had told Pope John XXIII that "only in Paradise can one live alone" and that he believes the Catholic Church is moving away from its traditional position of "isolation." The Patriarch added that recent indications showed that "the Vatican also is moving toward the idea of recognizing the existence of other Churches."

"We are only on the threshold of the Christian revolution," the Ecumenical Patriarch asserted. "We live in a new age and the past must be swept away. The Catholic Church cannot keep to its ecclesiastical seclusion and must move toward unity. We have a great Christian mission to fulfill. We must either do so in unity, or we risk missing the bus and remaining behind."

[NOTE: *The Roman Catholic Ecumenical Council, scheduled to open in Rome in December, 1962, is expected to draw an invitation to all "separated" Churches to reunite with the Roman Catholic Church. Vatican sources said last February that the number of non-Catholics invited to attend would be known when the agenda becomes more precise. Pope John called on "our separated brethren of the Eastern Churches" to reunite with Rome when he announced the Ecumenical meeting in January, 1959.*

In this interview reported by Reuters, Patriarch Athenagoras is again expressing his hope that the Catholic Council will be truly ecumenical in spirit and purpose, and not an appeal to non-Catholics to join Rome.]

His Holiness the Patriarch disclosed that he had sent out a new encyclical to all Orthodox Hierarchs propounding the need for Christian unity, and that he is calling a Pan-Orthodox Synod on this theme, to be held next September on the Greek island of Rhodes, over which he has ecclesiastical jurisdiction.

"This will be the first Pan-Orthodox Synod in eight centuries," he explained. The Patriarch added that he has reasons to know that the Protestant Church "agrees with pleasure" on the principle of his proposals. He indicated that he himself would not be present, but would be represented by high-ranking Orthodox ecclesiasts and other theologians.

Approval of the proposed Pan-Orthodox Synod, meanwhile, was voiced by Greek Orthodox Patriarch Benedictos of Jerusalem, who said his Patriarchate would "co-

The White House Conference On Children and Youth

By REV. C. N. DOMBALIS
Church of Saints Constantine and Helen
Richmond, Virginia

The White House Conference on Children and Youth, which is held every ten years, convened at Washington, D. C., from March 27 to April 2, 1960, with 7,000 delegates in attendance.

Here, Rev. C. N. Dombalis of Richmond, Virginia, a Group Leader who represented his district, gives a summary of the issues deliberated at the Conference, at one of the General Sessions of which Archbishop Iakovos delivered the Invocation, that was printed in last month's "Orthodox Observer."

Noteworthy is the fact that this Sixth Conference, more than any previous one, was marked by the active participation and initiative of religious leaders and clergy representing all faiths and all sections of the United States.

IN the fall of 1958, the President of the United States issued a call for the Sixth White House Conference on Children and Youth. In so doing he stated in part:

"Every ten years during this century there has been a White House Conference concerned with the Nation's children and youth. The first such conference, called by President Theodore Roosevelt, was held in 1909. These Conferences have contributed much to our present recognition of the importance of children and youth and their full development to our national future.

"A new decade will soon begin, and I am, therefore, directing that a Sixth White House Conference on Children and Youth be held in March 1960. The rapidly changing times in which we live, and the increasingly fast pace of change make it incumbent upon us to do everything we can to plan ahead and to see that we prepare today's children well for life in tomorrow's world."

In response to that action by President Eisenhower, some seven thousand delegates and 210 group leaders convened in Washington the week of March 27. The delegates and group leaders were from every walk of life: physicians, sociologists, psychiatrists, clergy, economists, and many others. The purpose of the 1960 White House Conference on Children and Youth is stated in the theme: "To promote opportunities for children and youth to realize their full potential for a creative life in freedom and dignity." The findings and recommendations were numerous. Among the controversial issues voted upon were:

RELEASED TIME — A resolution to permit religious training of students away from school premises was adopted, despite protests that released time creates a "divisiveness" between pupils which is not desirable "within a public agency."

SIT-DOWN DEMONSTRATION — Overwhelming "support and sympathy" was voted for the Negro students participating in protests against segregated lunch counters in the South.

FEDERAL AID TO EDUCATION — The Conference voted to urge Congress at this session to affirm the principle of Federal support for public education, with full controls remaining at the state and local levels. Two attempts to put the Conference on record in favor of public support for parochial or non-public schools were tabled.

The White House Conference approved the following recommendations in addition to the above:

DESEGREGATION — Federal and state governmental action was urged to reopen public schools in those states where public education is not being provided for Negro children. Congress was urged to withhold Federal educational aid from school districts which refuse to comply with the Supreme Court's 1954 school desegregation decision.

EDUCATION — The Federal, state and local share of educational costs should be at least 10 per cent of the gross national production instead of the current 3 per cent.

FRATERNITIES AND SORORITIES — They should be banned in high school because they are "exclusionary, divisive and inherently anti-democratic."

WELFARE — States were urged to adopt laws requiring that identifiable illegitimate birth be reported to state welfare departments so that social workers can offer help

---

operate closely" with the Ecumenical Patriarchate on all subjects to be discussed at Rhodes.

Mention was also made of the Pan-Orthodox meeting in a statement by Metropolitan Spyridon of Rhodes, who visited the Ecumenical Patriarchate recently. The Metropolitan said that the forthcoming gathering "in reality should not be called a Council, but a meeting of Church representatives to discuss problems of the different Orthodox Churches, and synthesize their stands on major problems." He added that over one hundred representatives are expected at the meeting, and that it would define the subjects to be discussed at a more inclusive Pan-Orthodox Council to be held in the future.

As more details on the plans for the Pan-Orthodox Synod in Rhodes next September are received, they will be reported in the ORTHODOX OBSERVER.

Ὁ Πανοσιολ. Διευθυντής, τὸ Καθηγητικὸν Σῶμα καὶ οἱ Φοιτηταὶ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Mass. Ἡ Σχολή, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων ἐπιβλητικῶν κτιρίων, Βιβλιοθήκης, Παραδόσεων, Γυμναστηρίου κ. ἄ., ὑπεβλήθη εἰς χρέος 250,000 δολλαρίων. Ἀπευθύνομεν θερμοτάτην ἔκκλησιν πρὸς τὴν Ὁμογένειαν ὅπως ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τὴν Θεολογικὴν ἡμῶν Σχολήν, τὸν ἱερὸν τοῦτον προμαχῶνα τῆς ἐπιβιώσεως ἡμῶν ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ.

to unmarried mothers. Public assistance grants should be made available to families with inadequate income, without regard to the presence of absence of the father in the home, but counseling services to such families should be an integral part of the program.

MIGRANT WORKERS — Overwhelming support was given to sweeping measures to provide decent housing, education and working standards for migrant families. Extension of Federal minimum wage laws to cover domestic migrant workers was sought. Delegates also called for a halt to all foreign labor recruitment except on a permanent residence basis.

FAMILY LIFE — A recommendation that the income tax exemption for child dependents be increased to enable families to provide for their children's total needs was hotly debated before it was approved. An all-out effort to clarify, strengthen and unify laws concerning marriage, divorce, separation, annulment and desertion was called for. *Intensification of religious programs and counseling services to strengthen family stability was urged.*

MASS COMMUNICATIONS — The present emphasis upon "sex and crime" in mass media was deplored. All media of communication were asked to "accept greater responsibility for transmitting the ideas and values which make for a wholesome American culture."

JUVENILE DELINQUENCY — A Nation-wide program to halt the number of children leaving school before completion, along with a program of community services to aid school drop-outs, was approved.

It is significant to note that all morning theme Conferences were begun with prayer. Amongst the leaders of religious faiths that rendered such spiritual guidance was our Archbishop, his Eminence The Most Reverend Iakovos.

It is abundantly clear that the White House Conference was aware of the needs of our children and much positive progress was made in the Conference in meeting these needs.

The rapidly changing world in which we live demands a resiliency on the part of youth leaders, and a willingness to look at the concerns of young people in terms of the changing culture of which we are a part.

Although much has been done in the past Conferences, and in the present one, to help children "realize their full potential," we must be constantly alert to new and unmet needs, and devote our energies with increasing vigor to assisting children in facing a world which is ever changing, challenging and demanding.

A renewed awareness in the values which underlie our way of life is needed by all who work with children. Contined support of the home and the church as basic institutions which must be preserved and strengthened is demanded.

Of more importance, perhaps, than anything written in these pages is the focusing of the thoughts of our citizens on our greatest asset to the end that we may be more alert to the opportunities for creating a political, religious and social environment conducive to the wholesome development of children and youth.

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

A PRACTICAL INTRODUCTION TO SPOKEN MODERN GREEK. By Jay Wharton Fay. New York: Frederick Ungar Publishing Co., 1958. Fourth printing. Pp. vi, 89. $1.75.

This book has seen continuous use since it was originally published in 1944. Its durability as an introduction to spoken modern Greek is remarkable in view of the fact that it has been only very recently that authors of modern Greek textbooks have decided to do something about introducing the student of modern Greek to the living *demotike*. It is encouraging to welcome this fourth printing of a pioneering text. As Jay Wharton Fay says in the Preface: "The author makes no apology for using the vernacular exclusively. It is a living language, and a warm, friendly and expressive medium of communication." This was a particularly daring statement to make a number of years ago when the supporters of neo-classical Greek ("Katharevousa") looked disparagingly upon the formal learning and teaching of demotic Greek.

This book, which has been produced through a photo-offset process, embraces three chief parts, which in turn are broken down into individual lessons. The natural method is used extensively. Part I (embracing Lessons I-X) covers things and their qualities (nouns and adjectives), relations between things (prepositions and conjunctions), including the necessary conversational equipment for school, house, body, clothing, family, time, city, food, and drink. Part II (embracing Lessons XI-XX) deals with substitutes for nouns (pronouns, relations (conjunctions), numerals, expressions of place, time, manner, and quantity and equips the student for conversation about animals (domestic and wild), birds, fish, reptiles, insects, trees, fruit, flowers, people and occupations, furniture, tools, utensils, city, food, and drink (continued), house and school (completed). Part III (embracing Lessons XXI-XXVIII) involves the student in the learning of actions and states (verbs) and equips him conversationally for the discussion of the body and clothing (completed), city and town, family, time, food and drink, countries and nations, religion, animals, weather, occupations, nature, minerals, materials, and amusements. There are several reviews. There are also two brief appendices: one on the writing of Greek ("Orthography") and another on etymology ("Greek words in English").

After preliminary material on the alphabet and pronunciation, the student is expected to plunge *in medias res*. Each lesson features some grammatical principle, which is concretely illustrated in the "Greek Sentences for Daily Practice." (These have the English translation opposite them.) Each lesson begins with a modern Greek proverb which the student is expected to memorize. Conversational phrases are included in each lesson as well as exercises from Greek into English and English into Greek. A vocabulary check at the end of each lesson classifies the words according to parts of speech and makes extensive use of the synonym and antonym techniques. No English equivalents are normally listed except where the author wishes to show a particular relation among words or believes they have not been met in the lesson. The student must get these through conversational phrases or Daily Practice Sentences. All exercises are to be done orally, and the author expects the student to master thoroughly a page at a time.

Though there is a large number of typographical errors in this book, the quality of the demotic Greek used is very good in the sense that really characteristically idiomatic modern spoken Greek has been extensively and effectively used. Let us hope, however, that this book, in its next printing, will appear in normal printed format with all the typographical errors eliminated.

Because of its brevity and perhaps the author's pedagogical approach, there is no formal vocabulary of any kind at the end of the book (though some 1500 words are used throughout the book and the student is expected to learn every one of them thoroughly); nor is there an outline or summary of grammatical forms at the end (for an inflected language like Greek, this can be crucial); nor does Jay Wharton Fay use a transliterated phonetic transcription in each lesson (as *Cortina's Modern Greek in Twenty Lessons* does for the most part). Here the student is expected to refer to the prefatory section on pronunciation or presumably master this phase at the very beginning. Needless to say, there is no index and there are no photographic illustrations.

Consequently, though this book is extremely compact, concise, and realistic in its approach to the modern Greek language, it is the considered judgment of this reviewer that it could never be used safely as a self-study book in the modern Greek language, but could be used only under the guidance of a competent teacher of modern Greek. Obviously, in a course in the modern spoken language, the teacher or at least the recorded voice of the teacher, would be indispensable. The necessity for constant oral drill is duly emphasized by the author of this book.

It would not be unfair to say that *A Practical Introduction to Spoken Modern Greek,* together with a competent teacher of modern Greek, could enable the student to master the elements of the modern spoken Greek language with considerable facility and in a minimum amount of time.

▪

RELIGIOUS POEMS FOR CHILDREN (in English and Greek). By Athena Gianakas Dallas. Illustrations by A. C. Blakely. New York: H. D. Mann Co., Inc., 1959. Pp. 28. $1.50.

This slim, paperbound volume, described by the publishers as "the first bi-lingual book of children's verse in the United States by a Greek-American author," is indeed unique, and very effectively so.

It is difficult enough to write good children's verse with taste and sentiment and with a sure ear for what appeals to the young. To do this in both modern Greek and English is rather remarkable, yet this Miss Dallas has accomplished.

The poems are not strictly speaking translations from the Greek into English, or vice-versa, though every theme has an equivalent rendering in both English and Greek. The poems, in fact, could be said to be originally written, with bi-lingual facility, in both languages. The impression remains with this reviewer, however, that in most of the poems the Greek is the "original" and the English is the translation." Could this be, interestingly enough, a persisting impression of the author's childhood exposure to the language of her heritage, possibly

(Continued on page 175)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πατριαρχικαὶ Εὐχαὶ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Φαναρίῳ, ἐτελέσθη Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀμερικῇ προσφιλῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τέκνων καὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐξ αὐτῶν πρὸς Κύριος ἐκδημησάντων.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, προστὰς καὶ ἐφέτος τῆς μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐπιβλητικῆς ταύτης Θείας Λειτουργίας, ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

23 Ἀπριλίου 1960

Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς Ἰάκωβον
Νέαν Ὑόρκην.

Σήμερον ἐδεήθημεν ὑπὲρ ὑγείας εὐσεβοῦς Πληρώματος Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἐν πανηγυρικῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως ψυχῶν τῶν ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντων.

† Πατριάρχης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

▪

Ἐπισκέπται τοῦ Πατριαρχείου

Ὁ Δήμαρχος Σταμποὺλ κ. Kemal Aygun ἐπεσκέφθη τῇ 20ῇ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν καὶ ὑπέβαλε τὰ σέβη αὐτοῦ, γενόμενος δεκτὸς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις μετὰ τιμῶν, παρὰ δὲ τοῦ Πατριάρχου μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος.

▪

Νέος Πρωτοψάλτης

Παραιτηθέντος οἰκειοθελῶς τοῦ Μουσικολ. Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῶν Πατριαρχείων κ. Κωνσταντίνου Πρίγκου, ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὠνόμασε τὸν Ἄρχοντα Λαμπαδάριον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ κ. Θρασύβουλον Στανίτσαν, Ἄρχοντα Πρωτοψάλτην τῶν Πατριαρχείων, τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, μετὰ τὸ Τροπάριον τῆς Κασσιανῆς, τὸ ὁποῖον ἔψαλε μελῳδικώτατα. Ἄρχων Λαμπαδάριος διωρίσθη ὁ Δομέστιχος κ. Νικόλαος.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἑλληνορθόδοξοί τινες Κοινότητες ἐν Αἰγύπτῳ, εἰς τὰς ὁποίας πλειοψηφοῦν οἱ Ἀραβόφωνοι, διὰ δευτέραν φορὰν ἐντὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἐζήτησαν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. κ. Χριστοφόρου ὅπως ἡ Ἀραβικὴ ὁρισθῇ ὡς γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰς σημαντικὰς ἱερατικὰς θέσεις διορίζωνται Ἀραβόφωνοι κληρικοί, εἰς δὲ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μὴ κυματίζῃ ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία.

Πιστεύεται ὅτι ὁ συνετὸς Πατριάρχης Μακαρ. κ. κ. Χριστοφόρος θὰ ἐξαγάγῃ τὰς Κοινότητας ἀπὸ τὴν δυσάρεστον ταύτην θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰς ἔφερον ξέναι ἐπιρροαί.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ἐκ Δαμασκοῦ, ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου ἐ. ἔ, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν ὁ Μητροπολίτης Βόστρων Ἀθανάσιος, ἀπόφοιτος Ρωσσικῆς Ἀκαδημίας. Τὴν κηδείαν του παρηκολούθησαν μέχρι τοῦ νεκροταφείου οἱ Ὑπουργοὶ Συρίας, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, οἱ θρησκευτικοὶ Ἀρχηγοὶ καὶ πλῆθος λαοῦ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας Gamal abd el Nasser, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἀπέστειλεν ἐκ Δελχὶ ὅπου εὑρίσκετο πρὸς τὸν Πατριάρχην Μεθόδιον θερμὸν συλλυπητήριον τηλεγράφημα, εἰς ὃ ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ἀπήντησε δεόντως.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Γίνεται σκέψις περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Καταστικοῦ Χάρτου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας, πρὸς διακανονισμὸν καὶ τοῦ ζητήματος τῶν μελῶν τοῦ «Συλλόγου Ὀρθοδόξων Ἱερέων Γιουγκοσλαβίας».

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ γράφονται περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι βέβαιον ὅτι, ἐξελθοῦσα αὕτη τοῦ καθαρτηρίου πυρὸς καὶ ἀπαλλαγεῖσα τῶν δεινῶν τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως, βαίνει σήμερον πρὸς μίαν ἀκμὴν καὶ ἀναμφισβήτητον πρόοδον. Οἱ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη κατ' αὐτῆς διωγμοὶ καὶ ἡ παντὸς εἴδους ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα κατ' ἐλάχιστον τὴν ἐκλόνισαν, δι' ὃ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ζῶσα καὶ νὰ ἀποτελῇ τὴν πλέον πολυάριθμον Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Κατά τινα στατιστικήν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ρωσσίᾳ Ὀρθοδόξων ἀνέρχεται εἰς 150 ἑκατομμύρια, ὁ κλῆρος περιλαμβάνει 30,000 ἱερεῖς, 20,000 ἐνορίας καὶ 70 Ἐπισκόπους.

Αἱ δύο Θεολογικαὶ Ἀκαδημίαι Μόσχας καὶ Λένιγκραδ καὶ τὰ ὁκτὼ Σεμινάρια τροφοδοτοῦν τὴν Ἐκκλησίαν μὲ 500 ἀποφοίτους κατ' ἔτος.

Ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν νέων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι τρανὸν δεῖγμα ὅτι ἡ φλὸξ τῆς πίστεως δὲν ἔσβυσεν εἰς τὰς καρδίας πλείστων νεαρῶν Ρώσσων, παρ' ὅλην τὴν ἀθεϊστικὴν τῶν Κομμουνιστῶν προπαγάνδαν. Ἐν Ρωσσίᾳ ὑπάρχουσιν 80 περίπου μοναστήρια μὲ 5,000 μοναχοὺς καὶ μοναχάς, εἰς δὲ τὴν Μόσχαν ὑπάρχουσι 57 ναοὶ ἔναντι τῶν χιλίων περίπου ποὺ ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917.

Αἱ ἐκδόσεις θρησκευτικῶν βιβλίων εἶναι περιωρισμέναι καὶ μόλις πρότινων ἐτῶν κατώρθωσεν ἡ Ἐκκλησία νὰ τυπώσῃ μερικὰ Λειτουργικὰ Βιβλία, ἐν οἷς καὶ μίαν πολυτελῆ ἔκδοσιν τῶν Ἁγίων Γραφῶν. Ἐλάχιστα εἶναι ὡσαύτως καὶ τὰ περιοδικά. Γνωστὰ εἶναι μόνον δύο, ἓν εἰς γλῶσσαν Οὐκρανικὴν καὶ ἕτερον τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας — "Journal Moskovskii Patriarhii" (Περιοδικὸν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας).

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱεραρχία Συνέρχεται τὴν 4ην Μαΐου

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνέρχεται ἐκτάκτως τὴν 4ην Μαΐου καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν θὰ ἀσχοληθῇ κατὰ τὴν 10ήμερον διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν της: (α) Μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου καταλόγου ἐκλογίμων Ἀρχιερέων. (β) Μὲ τὴν πλήρωσιν τῶν 8 κενῶν Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν δι' ἐκλογῆς. (γ) Μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Διάταγμα.

Αἱ κεναὶ Μητροπολιτικαὶ ἕδραι εἶναι αἱ ἑξῆς: Φθιώτιδος, Τριφυλίας, Παροναξίας, Λαρίσης, Κασσανδρείας, Γρεβενῶν, Ἱερισσοῦ καὶ Λήμνου. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας θὰ τελεσθῇ εἰς τὸν Μη-

τροπολιτικὸν Ναὸν δέησις ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου της.

Ἐκλογαὶ Μητροπολιτῶν

Τὴν 4ην Μαΐου συνῆλθεν ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, καθ' ἣν συνεζητήθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Διάταγμα, ἐγένετο δὲ καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Δαμασκηνοῦ Παπαχρήστου εἰς Μητροπολίτην Φθιώτιδος (Λαμίας), τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Σχιζᾶ εἰς Μητροπολίτην Λαρίσσης, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ματακούλια εἰς Μητροπολίτην Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας, τοῦ Πανοσιολ. κ. Συνεσίου Βισβίνη εἰς Μητροπολίτην Κασσανδρίας καὶ τοῦ Πανοσιολ. κ. Χρυσοστόμου εἰς Μητροπολίτην Γρεβενῶν.

Συγχαίρομεν αὐτοῖς θερμῶς. Αἱ ἐκλογαὶ Μητροπολιτῶν συνεχίζονται.

Ἑστία Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ

Ἀνηγγέλθη ὅτι πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ κτίριον τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς «Ἑστία τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ». Πιθανῶς θὰ ἀνεγερθῇ παρὰ τὴν λεωφόρον Βασιλίσσης Σοφίας, παραπλεύρως τοῦ ὑπὸ μελέτην κτιρίου Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκ. Ἀθηνῶν Θεόκλητος Κατέκρινε τὸν Ἀντισημιτισμὸν

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, δεχθεὶς εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ξένου τύπου, μεταξὺ ἄλλων ἐδήλωσε πρὸς αὐτοὺς ὅτι αἱ παρατηρούμεναι ἐσχάτως ἀντισημιτικαὶ ἐκδηλώσεις ἐχθρότητος ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν, εἶναι πράξεις ἀντιχριστιανικαὶ καὶ ἀξιοκατάκριτοι καὶ ὡς τοιαῦται πρέπει νὰ καταπαύσουν, διότι δὲν τιμοῦν τὸν σύγχρονον πολιτισμόν μας.

Εὐμενεστάτην ἐντύπωσιν προὐκάλεσεν ὡσαύτως εἰς τοὺς δημοσιογράφους καὶ ἡ ἀναγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου εἴδησις, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποστείλῃ εἰς τὸ κατερειπωθὲν ἐκ τῶν σεισμῶν Ἀγαδὶρ ὁμάδα ἐκ 30 φοιτητῶν τῆς Θεολογίας καὶ Ἱερωμένων, ἥτις θὰ βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ φρονήματος τῶν κατοίκων της.

Πνευματικὸν Μνημόσυνον τοῦ Ἀοιδίμου Ἀρχιεπ. Σπυρίδωνος

Πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρίας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος, τὴν 21ην Μαρτίου ἐτελέσθη πνευματικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τετραετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του, εἰς τὸν «Παρνασσόν». Τὸ εὐλαβὲς τοῦτο μνημόσυνον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Θεόκλητος, Μητροπολῖται, τέως Ὑπουργοί, Βουλευταί, ἀνώτεροι στρατιωτικοί, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων, τὰ μέλη τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῆς Κ. Ε. Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος, Σωματεῖα καὶ ἄπειρον πλῆθος κόσμου.

Ἐπιμνημοσύνους λόγους ἐξεφώνησαν: ὁ Πρόεδρος τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρίας κ. Σ. Καλλιάφας, ὁ τ. Ὑπουργὸς καὶ νομομαθὴς κ. Α. Βαμβέτσος, ὁ δημοσιογράφος κ. Γ. Βαβαρέτος καὶ ὁ Μητροπολίτης Κοζάνης κ. Διονύσιος. Πάντες οἱ ὁμιληταὶ ἐκαυτηρίασαν τοὺς ὑποκινήσαντας ἀνίερον καὶ ἄδικον θόρυβον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὸ ζήτημα τῆς διαθήκης του.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης

Εἰς τὸ κτίριον τοῦ πρώην Κυβερνείου Ἀνακτόρων ἔχει ἐγκατασταθῇ ἡ ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ φοιτοῦν καὶ θὰ διαμένουν, ὡς οἰκότροφοι δαπάναις τοῦ δημοσίου, νέοι ἐπιλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Οὗτοι μετὰ διετῆ φοίτησιν θὰ λαμβάνουν πτυχίον Ἱερωμένου Δημοδιδασκάλου καὶ θὰ τοποθετοῦνται εἰς δημοτικὰ σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀκριτικῆς περιοχῆς.

Ἡ Μετανάστευσις ἐξ Ἑλλάδος

- Ἐντὸς 8 ἐτῶν (1952—1959) μετηνάστευσαν ἐξ Ἑλλάδος 63,000 περίπου ἄτομα.
- Ἐντὸς 14 ἐτῶν (1946—1959) εἰσῆλθον εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας 44,950 ἄτομα.
- Κυριώτεραι χῶραι εἰς ἃς μετηνάστευσαν ἐξ Ἑλλάδος εἶναι ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Ἀμερική.
- Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, δὲν ἀπέχουν ὅμως πολὺ τοῦ ἀκριβοῦς.

Σωφρονιστήριον Κληρικῶν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν εἰς Μυτιλήνην σωφρονιστηρίου διὰ τοὺς παρεκτρεπομένους κληρικούς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

Ἰντερνούτσιος τοῦ Πάπα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν

Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ὁ Πάπας Ἰωάννης 23ος ἀπέστειλεν ἐκεῖ ὡς ἀποστολικὸν Ἰντερνούτσιο (πληρεξούσιον ὑπουργὸν) τὸν Φραντζέσκο Λαρνότε, ἡλικίας 73 ἐτῶν, πρώην Καθηγητὴν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Καθολικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Οὐάσιγκτων καὶ μέχρι τοῦδε Νούντσιον τοῦ Βατικανοῦ εἰς τὸ Περοῦ.

Ταυτοχρόνως ἡ Τουρκία ἀπέστειλεν ὡς Πρεσβευτὴν εἰς τὸ Βατικανὸν ἕναν ἀπὸ τοὺς πλέον πεπειραμένους διπλωμάτας της, τὸν κ. Νουρεντὶν Βεργκίν, τέως Πρεσβευτὴν αὐτῆς ἐν Ἀθήναις.

Εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Λαρνότε θὰ ὑπάγωνται καὶ ὅλοι οἱ Καθολικοὶ τῆς Τουρκίας, ἀνερχόμενοι εἰς 20 περίπου χιλιάδας, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι Οὐνῖται.

Διορισμὸς Νέων Καρδιναλίων

Διὰ δευτέραν φορὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἡ Α.Α. ὁ Πάπας Ρώμης Ἰωάννης ΚΓ΄ ἀπονέμει τὸν τίτλον τοῦ Καρδιναλίου εἰς Ρωμαιοκαθολικοὺς Κληρικοὺς διαφόρων ἐθνικοτήτων, χωρῶν καὶ χρωμάτων.

Ἡ τελευταία ἀπονομὴ τοῦ τίτλου τοῦ Καρδιναλίου ἐγένετο κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον εἰς ὀκτώ, ἐξ ὧν οἱ τέσσαρες ἦσαν Ἰταλοί.

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας γίνεται ἐκλογὴ ὡς Καρδιναλίων ἑνὸς Νέγρου, ἑνὸς Ἰάπωνος καὶ ἑνὸς Φιλιππίνου. Οἱ κατὰ τὸ Κονσιστόριον τοῦ Μαρτίου λαβόντες τὸν πῖλον τοῦ Καρδιναλίου εἶναι οἱ ἑξῆς:

Ὁ Ἰταλὸς τιτουλάριος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Μονσ. Λουΐγκι Τράγκλια.

Ὁ Ἰάπων Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Τοκίου Μονσ. Πέτερ Τατσόνο Ντόϊ.

Ὁ Γάλλος Ἀρχιεπίσκοπος Μποῦρζες Μονσ. Ἰωσὴφ Λεφεμπούρ.

Ὁ Ὁλλανδὸς Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Οὐτρέχτης Μονσ. Βερνάνδος Ἰωάννης Ἄλφριγκ.

Ὁ Φιλιππῖνος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μανίλλας Μονσ. Ρουφῖνο Ζ. Σάντος.

Ὁ Νέγρος Ἐπίσκοπος Ρουτάμπο (Ταγκανίκας) Μονσ. Λώριαν Ρουκάμπα, καὶ

Ὁ Ἰταλὸς Γραμματεὺς τῶν Μπρέβι Ἐ. Πρινσίπι τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ Μονσ. Ἀντώνιο Μπάκκι.

Οὕτω μὲ τὴν ἐκλογὴν ἑπτὰ νέων Καρδιναλίων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται ἀπὸ 78 εἰς 85.

Διοργάνωσις τοῦ Μοναχικοῦ Βίου

Ἓν τῶν πολλαπλῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν καὶ ἀναμφιβόλως θὰ ἀπασχολήσουν καὶ τὴν μέλλουσαν Πανορθόδοξον Σύνοδον εἶναι ἡ Διοργάνωσις τοῦ Μοναχικοῦ Βίου.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν κτημάτων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ τῶν Μονῶν, συνετέλεσεν εἰς τὴν παρακμὴν αὐτῶν, ἐλάχιστοι δὲ σήμερον ἐνδύονται τὸ μοναχικὸν σχῆμα.

Δυστυχῶς καὶ αὐτὰ τὰ Μοναχικὰ Κέντρα τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τ.ἔ. τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἡ Ἁγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης καὶ τὸ Ὄρος Σινᾶ, εὑρίσκονται εἰς οὐχὶ εὐχάριστον κατάστασιν ἐλλείψει ἐπανδρώσεως, ἄμεσος δὲ ὑφίσταται κίνδυνος, ἰδίως τῶν δύο τελευταίων, τῆς καταρρεύσεως αὐτῶν.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο παρουσιάζεται καὶ εἰς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου δὲν ὑφίσταται ἔγγαμος Κλῆρος καὶ τὰ Μοναχικὰ Τάγματα εἰσὶ πολλά.

Πρό τινων μηνῶν τὸ ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Pontificio Instituto Orientalio τῆς Ρώμης συνέδριον εἰδικῶν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πλέον τῶν 100 θεολόγων, ὅπως ἐξετάσουν τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῶν μοναχῶν. Ἀντιπρόσωποι τῶν Μοναστικῶν Κέντρων τῆς γνωστῆς Grottaferrata, τῆς ἐν Βελγίῳ Chevetogne καὶ ἄλλων, ἀνέλυσαν τὴν σχέσιν τῆς ἀκμῆς τῆς Πατερικῆς φιλολογίας μὲ τὴν ἐκκίνησιν καὶ ἔμπνευσιν πολλῶν Πατέρων εἰς Μοναστικὰ Κέντρα τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, ἐπιθυμοῦσα νὰ κωδικοποιήσῃ τὰς Μοναστικὰς διατάξεις τῆς Ἀνατολῆς, ἐξέδωκε τὴν περιώνυμον Motu proprio Postquam Apostolicus Literis τῷ 1952.

Ὁ σοφὸς Καθηγητὴς G. Rezac, ἠσχολήθη μὲ τὴν διοργάνωσιν τῶν Μονῶν ὑπὸ Παχωμίου, Σάββα τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Θεδώρου τοῦ Στουδίτου, ἐπὶ τῆς Μονῆς Grottoferrata (Κρυπτοφέρης) καὶ γενικώτερον τῆς Δύσεως, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰς μαρτυρίας τοῦ Ἁγίου Νείλου, τοῦ Rossano τοῦ Ι΄. αἰῶνος.

Ὡσαύτως ὁ Don E. Beck, Καθηγητὴς τοῦ Κολλεγίου Ἀνσέλμου ἐν Ρώμῃ, ἀνέλυσε τὴν διδασκαλίαν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. Οὕτως ἑτοιμάζεται, ἐπὶ τῇ βάσει νέων χειρογράφων, νέα ἔκδοσις.

▪

Αἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἐκκλησίαι

Κατὰ δημοσιευθείσας πληροφορίας, ἡ Οὐγγρικὴ Κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ παράσχῃ ἐντὸς τοῦ 1960 ἔκτακτον οἰκονομικὴν βοήθειαν πρὸς ὅλας τὰς ἐν τῇ χώρᾳ Ἐκκλησίας.

ΜΕΘΟΔΙΣΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ πολυπληθεστέρα Προτεσταντικὴ Ἐκκλησία ἐν Ἀμερικῇ, διηρημένη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐμφυλίου Πολέμου (Civil War, 1860) εἰς τρεῖς μεγάλας Ὁμολογίας (Methodist Episcopal Church, Methodist Episcopal Church South, Methodist Protestant Church), κατὰ τὴν ἐν Denver, Colo., συνελθοῦσαν, ἀρχὰς Μαΐου, Γενικὴν Μεθοδιστικὴν Συνέλευσιν, ἀνὰ τετραετίαν συγκαλουμένην, ἡνώθη εἰς μίαν ἐνιαίαν Μεθοδιστικὴν Ἐκκλησίαν. Αὕτη, διοικητικῶς, ὑποδιηρέθη εἰς ἓξ Δικαιοδοσίας (six Jurisdictions). Αἱ πέντε ἐξ αὐτῶν ἔχουν γεωγραφικὰ ὅρια, ἡ δὲ ἕκτη (Central Jurisdiction) ἀποτελεῖται ἐκ τῶν καθ' ὅλας τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 367,000 Νέγρων Μεθοδιστῶν, διοικουμένη ὑπὸ τεσσάρων Νέγρων Ἐπισκόπων. Ἡ ἀπέναντι τοῦ φυλετισμοῦ στάσις αὕτη δὲν ἱκανοποίησε οὔτε τοὺς ὑπὲρ οὔτε τοὺς ἐναντίον αὐτοῦ Μεθοδιστάς, ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ὅμως τῶν 788 ἀντιπροσώπων τῆς Μεθοδιστικῆς Ἐκκλησίας, ἐθεωρήθη ὡς ἡ μόνη ρεαλιστικὴ καὶ ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη λύσις, ἡ ὁποία εὐχόμεθα νὰ εἶναι π ρ ο σ ω ρ ι ν ή.

▪

ΟΙ ΕΝ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Ἡ ἐν Παρισίοις Ρωσσικὴ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία

Ἐξ ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν Ρωσσικῶν Παροικιῶν ἐν Γαλλίᾳ, παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα:

▸ Τὸν ἐν Παρισίοις Ἀρχιεπίσκοπον Βλαδίμηρον, Ἔξαρχον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θανόντα εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους, διεδέχθη ὁ Ἐπίσκοπος Κατάνης Κασιανός, Διευθυντὴς τοῦ Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου.

▸ Ὁ ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Βλαδίμηρον κατάλογος τῶν ἐνοριῶν ἀνέρχεται εἰς 60 περίπου, ἐξυπηρετουμένων ὑπὸ 50 Ρώσσων ἱερέων. Τὸ μέλλον τῆς ἐπιβιώσεως τῶν ἐνοριῶν τούτων εἶναι προβληματικόν, διότι λόγῳ οἰκονομικῆς στενότητος, ὀλίγοι ἐκ τῶν νέων κατατάσσονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κλήρου, οἱ νῦν δὲ ὑπάρχοντες, ζῶντες ἐν πενίᾳ, εἶναι φιλάσθενοι καὶ κεκμηκότες, ὑπερβαίνοντες τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ρωσσικὸν ποίμνιον· οἱ μὲν νέοι εἶναι ἀδιάφοροι, οἱ δὲ ἡλικιωμένοι, οἰκονομικῶς πάσχοντες, ἀδυνατοῦν νὰ συντηρήσωσι Ναόν, δι' ὃ καὶ συμβαίνει εἷς ἱερεὺς νὰ ὑπηρετῇ ἐκ περιτροπῆς εἰς περισσοτέρους Ναούς.

▸ Τραγικὴ εἶναι καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ρωσσικοῦ Κλήρου, ἐγγάμου ἢ ἀγάμου. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἱερέων πληρώνονται μηνιαίως 15,000 φράγκα ἤτοι 30 δολλάρια, ἐλάχιστα δὲ εἶναι τὰ τυχηρά των ἀπὸ γάμους, βαπτίσεις ἢ κηδείας, λόγῳ τῆς δραματικῆς πτωχείας τῶν ἐνοριτῶν. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπιδοτοῦνται μὲ 20 δολλάρια ἀνὰ τρίμηνον ἐκ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

▸ Εἰς ἀθλίαν οἰκονομικὴν κατάστασιν εὑρίσκονται καὶ τὰ δύο ἄσυλα τῶν γερόντων. Τὸ τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ ὅπου ἄλλοτε πρίγκηπες καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι τῆς Ρωσσικῆς αὐτοκρατορίας, νῦν πένητες, ἀναμένουν τὸ τέλος τῆς ἀδόξου των ζωῆς, καὶ τὸ τοῦ Le Perreux μὲ 40 τροφίμους, εἰς οὓς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν φιλάνθρωποι Διαμαρτυρόμενοι ἀποστέλλουσι δέματα τροφίμων.

▸ Ἀξιοθρήνητος εἶναι ὡσαύτως καὶ ἡ κατάστασις τοῦ φθίνοντος Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου ἐν Παρισίοις. Οἱ πλεῖστοι καθηγηταὶ εἶναι γέροντες, ἀνίκανοι νὰ ἔχουν ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἱεροσπουδαστάς, οἵτινες κατ' ἔτος ὀλιγοστεύουν. Τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας παρακολουθοῦν 2 ἕως 4 φοιτηταί, ἡ τροφὴ εἶναι ἀνεπαρκής, δι' ὃ καὶ ἡ περαιτέρω ζωὴ τοῦ ἱδρύματος τούτου καθίσταται προβληματική.

▪

Πνευματικὴ Κίνησις ἐν Παρισίοις διὰ τὴν Ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν

Ἡ εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν πνευματικὴ κίνησις, μὲ συμμετοχὴν εἰς αὐτὴν τῶν Ὀρθοδόξων, εἶναι ἀξία προσοχῆς. Ἡ ἑβδομὰς προσευχῆς διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, πλεῖσται δὲ ὅσαι συναντήσεις ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ἀδελφοσύνης ἔλαβον χώραν. Οἱ ἐν αὐταῖς Προτεστάνται δεικνύουν μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ὁ γνωστὸς Ὀρθόδοξος Ρῶσσος Θεολόγος Εὐδοκίμωφ, συγγραφεὺς τοῦ ἀξιολόγου εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν βιβλίου του «Ὀρθοδοξία», εἰς ὁμιλίαν του περὶ Ὀρθοδοξίας ἐνώπιον ἀκροατηρίου ἐκ Προτεσταντῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Σεμιναρίου, προὐξένησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν, προκαλέσας λίαν εὐμενῆ σχόλια.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ 26ῃ καὶ 27ῃ Μαρτίου ἐ. ἔ. ἱερούργησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Βοστώνης, ἐπεσκέφθη δὲ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ τὸ Harvard University, ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ὑπὸ τῶν φοιτητῶν.

▸ Τῇ 29ῃ καὶ 30ῇ ἰ. μ., προσκληθεὶς ἐπισήμως εἰς Washington, D.C., ἀνέπεμψε τὴν προσευχὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν: (α) τοῦ Παναμερικανικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν Νεολαίαν, καὶ (β) τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας, παρουσιασθεὶς εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Nixon.

▸ Τῇ 31ῃ ἰ. μ. ἐδέχθη τὴν ἀντεπίσκεψιν τοῦ Ἐξοχ. Δημάρχου Νέας Ὑόρκης κ. Robert Wagner, γενομένου τιμητικῶς δεκτοῦ.

▸ Τῇ Κυριακῇ, 3ῃ Ἀπριλίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ τὴν Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ, καὶ προέστη μετὰ τοῦ Ἐντιμ. Δημάρχου Νέας Ὑόρκης κ. Robert Wagner τῆς μεγαλειώδους Παρελάσεως διὰ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου.

▸ Τῇ 10ῃ Ἀπριλίου, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν μὲν Θ. Λειτουργίαν ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τὴν δὲ Α΄ Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Brooklyn, N. Y.

▸ Τῇ Μ. Δευτέρᾳ, 11ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Β΄ Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Jamaica, N. Y.

▸ Τῇ Μ. Τρίτῃ, 12ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Γ΄ Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Brooklyn, N. Y.

▸ Τῇ Μ. Τετάρτῃ, 13ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Mount Vernon, N. Y.

▸ Τῇ Μ. Πέμπτῃ, 14ῃ ἰ. μ., ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τὸ Ἑλληνικὸν Προξενικὸν Σῶμα καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

▸ Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας προέστη τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας τῶν Σεπτῶν Παθῶν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἐν Brooklyn, N. Y.

▸ Τῇ Μ. Παρασκευῇ, 15ῃ ἰ. μ., τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας τῶν Βασιλικῶν Ὡρῶν προέστη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. Τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας τῆς Ἀποκαθηλώσεως προέστη ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου, Νέας Ὑόρκης. Τῆς δὲ Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου προέστη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης.

▸ Τῷ Μ. Σαββάτῳ, 16ῃ ἰ. μ., προέστη ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Γηροκομείου Νέας Ὑόρκης τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

▸ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, 17ῃ ἰ. μ., τῆς μὲν Θ. Λειτουργίας τῆς Ἀναστάσεως προέστη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Νέας Ὑόρκης, τοῦ δὲ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως (Ἀγάπης) προέστη ἐν τῷ αὐτῷ Καθεδρικῷ καὶ εἶτα ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Astoria, N. Y.

▸ Τῇ 20ῇ ἰ. μ., μεταβὰς εἰς Columbus, Ohio, προήδρευσε τῆς Κοινοτικῆς Συνελεύσεως.

▸ Τῇ 21ῃ ἰ. μ., μεταβὰς εἰς Βοστώνην, προήδρευσε τῆς συνεδρίας τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς.

▸ Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας προέστη τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱ. Ναῷ τῆς Ζωδόχου Πηγῆς, Bronx, New York.

▸ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, 24ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, Νέας Ὑόρκης, ἔνθα ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱερολ. Ἀρχιδιάκονον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Φίλιππον Κουτουφᾶν, διορισθέντα Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος ταύτης.

Ἱερὸν Προκύνημα

▸ Τῇ αὐτῇ 24ῃ ἑσπέρας, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Παρισίους καὶ Νεάπολιν, ἔνθα ἐπέβη τοῦ φέροντος τοὺς Προσκυνητὰς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη».

▪

Ἐπισκέπται

Τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον ἐπεσκέφθησαν ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας:

—Ὁ Σεβ. Ἰγνάτιος Μὰρ Ἰακὼβ Γ΄, τιτλοφορούμενος «Πατριάρχης» τῶν Ἀσσυρίων, ἑδρεύων ἐν Βηρυττῷ. (2 Ἀπριλίου)

—Ὁ Σεβ. Ρῶσσος Μητροπολίτης Ἀναστάσιος. (23 Ἀπριλίου).

—Ὁ Σεβ. Ρῶσσος Μητροπολίτης Βόρις. (31 Μαρτίου)

—Ἡ Mrs. Ivy Priest, Θησαυροφύλαξ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. (19 Ἀπριλίου)

—Ὁ Dr. Wolfe, τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

—Ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς καὶ ἡ Κυρία Χριστιανοῦ Ξανθοπούλου—Παλαμᾶ, ἐπὶ τῇ ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀναχωρήσει αὐτῶν εἰς Ἑλλάδα, ἔνθα ἐδόθη εἰς τὸν κ. Παλαμᾶν ἀνώτερον ὑπούργημα ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν. (9 Ἀπριλίου)

—Οἱ Ἐπισκοπελιανοί: Rt. Rev. Bishop Lawrence Scaife, Rev. J. Kennedy, Dr. Paul Anderson and Dr. Roswell Barnes. (19 Ἀπριλίου)

▪

Ἀνακοινωθέντα

Ἐγκύκλιος

Πρὸς τὰς Ὑπάτας Στοὰς καὶ Προεδρεῖα τῶν Ὁμοσπονδιῶν τῶν Ὀργανώσεων τῆς Ὁμογενείας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀγαπητοί,

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἡμῶν, ὅπως αἱ ἀγαπηταὶ Ὁμοσπονδίαι τῶν Ὀργανώσεων τῆς ἐνταῦθα Ὁμογενείας τυγχάνωσι ἀναλόγου τιμητικῆς ὑποδοχῆς κατὰ τὰς ὁμαδικὰς μεταβάσεις καὶ ἐτησίας ἐκδρομὰς αὐτῶν εἰς Ἑλλάδα, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐγκαίρως γνωστοποιῆτε ἡμῖν τὴν ἡμερομηνίαν τῶν ὡς ἄνω ἐκδρομῶν, ἵνα καταλλήλως μεριμνῶμεν ὥστε νὰ γίνηται εἰς ὑμᾶς ἐν Ἑλλάδι ἡ δέουσα ὑποδοχὴ παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῆς προσφιλοῦς Γενετείρας.

Ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ μέλη τῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ Ὀργανώσεων ὑμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, διατελοῦμεν

Μετὰ θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν,
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

* * *

Ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως ἀναδιοργανώσῃ τὰς ὑπηρεσίας της, ἀπεφάσισεν ὅπως πληρώσῃ τρεῖς ὀργανικὰς θέσεις:

1) Τὴν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ἐπόπτου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε προσέφερε πολυτιμοτάτας ὑπηρεσίας εἰς αὐτήν.

2) Τὴν τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Τιμόθεος Χαλόφτης, ἤδη Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου τῆς Νέας Ὑόρκης, χρηματίσας ἐπὶ δεκαετίαν Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος, καὶ

3) Τὴν τοῦ Συνδέσμου (Liaison) πρὸς Ὀρθοδόξους καὶ μὴ Ὀρθοδό-

ξους Ἐκκλησίας ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ Αἰδεσ. κ. Γεωργίου Μπακοπούλου, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐν Detroit, Mich.

* * *

Ὁ Αἰδεσ. κ. Γεώργιος Μπακόπουλος, ἐκ τῶν ἀρίστων Κληρικῶν τῆς νέας μας γενεᾶς, μὲ τὴν μεμαρτυρημένην ἀφοσίωσίν του εἰς τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὴν γνῶσιν τῆς τε Ἀγγλικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀσφαλῶς εἶναι ὁ πλέον ἐνδεδειγμένος Κληρικὸς ἡμῶν, ὡς σύνδεσμος μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν–Μελῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» συγχαίρει θερμῶς ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτῶν τόσον τὸν Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλον κ. Τιμόθεον Χαλόφτην, ὅσον καὶ τὸν Αἰδεσ. κ. Γεώργιον Μπακόπουλον.

* * *

Endeavoring to re-organize its administration, the Archdiocese is pleased to announce the following appointments, effective May 8, 1960:

1) The Rt. Rev. Bishop Germanos of Constantia is designated Director General of St. Basil's Academy in Garrison, N. Y. In the past, His Grace has offered invaluable services to the Academy.

2) The Rev. Archimandrite Timothy Haloftis, Rector of St. Eleftherios Church, is designated Chancellor of the Archdiocese. Prior to his assignment as a clergyman of the Archdiocese, Fr. Haloftis served as Chancellor of the Holy Metropolis of Argolis for ten years.

3) As Liaison for the Greek Archdiocese between Orthodox and Non-Orthodox Churches in the United States, we appoint the Rev. George Bacopoulos, presently serving at the Church of SS. Constantine and Helen in Detroit, Michigan.

Ἕλλην Δήμαρχος τῆς Πόλεως St. Paul, Minn.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάρη τηλεγραφικῶς τὸν ἐκλεκτὸν Ὁμογενῆ κ. Γεώργιον Βαβούλην, ἐπὶ τῇ θριαμβευτικῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς Δημάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Saint Paul, Minnesota.

Συλλυπητήρια

Ἡ Α.Σ. ἀπηύθυνε συλλυπητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ἐξοχ. Κυβερνήτην Νέας Ὑόρκης κ. Nelson J. Rockefeller, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀειμνήστου John Rockefeller, Junior, μεγάλου εὐεργέτου τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει.

Προσκύνημα Προσωπικοῦ εἰς εἰς τὴν Δακρυρροοῦσαν Παναγίαν

Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Κωνσταντίας κ. Γερμανὸν καὶ τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Τιμόθεον Χαλόφτην, τὸ προσωπικὸν αὐτῆς, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, μεταβὰν ἐν σώματι εἰς τὸν ἐν Hempstead, Long Island, Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῇ 9ῃ Μαΐου, προσεκύνησε τὴν θαυματουργὸν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας, καὶ ἐτέλεσεν ἐνώπιον Αὐτῆς Παράκλησιν ὑπὲρ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀμερικῆς κ.κ. Ἰακώβου, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ πάσης τῆς εὐσεβοῦς Ὁμογενείας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνεύρεσις Νέων Περγαμηνῶν παρὰ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν

Ὁ Δρ. Γιοχανὰν Ἀχαρονί, τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου Ἱεροσολύμων, ἀνήγγειλεν ὅτι, ἐντὸς σπηλαίου εὑρισκομένου παρὰ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν εὑρέθησαν τεμάχια δύο περγαμηνῶν, χρονολογουμένων ἀπὸ 1800 ἐτῶν, περιέχοντα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Ἔξοδον. Αἱ ἐν λόγῳ δύο περγαμηναὶ ἀνευρέθησαν ἐντὸς στρώματος σκόνης πάχους δέκα ἰντσῶν, τὸ δὲ ἐπ' αὐτῶν κείμενον εἶναι γραμμένον μὲ τὴν αὐτὴν γραφὴν καὶ καλλιγραφίαν, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποιήθη καὶ διὰ τὰς ὑπολοίπους περγαμηνὰς τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης.

Πλὴν τῶν ὡς ἄνω τεμαχίων περγαμηνῶν, ἀνευρεθέντων ὑπὸ ὁμάδος ἐκ διαφόρων ἀρχαιολόγων καὶ τριάκοντα ἐθελοντῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Δρα Ἀχαρόνι, ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀποστολῆς ἀνευρέθη καὶ ἕτερος πάπυρος τῆς αὐτῆς περίπου περιόδου, μὲ κείμενον εἰς τετραγωνικὴν Ἑβραϊκὴν γραφὴν καὶ περιεχόμενον ἐπιστολῆς ἢ ἐγγράφου.

Ἐντὸς τῶν διαφόρων παρὰ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν σπηλαίων, ἅτινα εἶχον χρησιμεύσει ὡς καταφύγιον εἰς Ἑβραίους ἀγωνιστάς, μετὰ τὴν κατάπνιξιν τῆς ἐναντίον τῶν Ρωμαίων ἐξεγέρσεως τοῦ Μὰρ Ρόχμιτα (132-135 μ. Χ.), οἱ ἀρχαιολόγοι ἀνεκάλυψαν ὡσαύτως ὑπολείμματα λινῶν ὑφασμάτων καὶ δερματίνων εἰδῶν, ἀντικείμενα ἐκ ξύλου καὶ πηλοῦ καὶ ἔνδεκα αἰχμὰς βελῶν.

Καταχθόνια Ἀντιθρησκευτικὰ Μέσα ἐν Ἀνατολ. Γερμανίᾳ

Ὑπὸ τοῦ Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν εἰσήχθη καὶ ὁλονὲν ἐπικρατεῖ ἡ ψευδολατρεία. Ἀντὶ τοῦ Ναοῦ προβάλλεται τὸ κέντρον τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἀντὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἵσταται τὸ πολυτελὲς γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ. Ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ φερέτρου ἐπενοήθησαν τελεταὶ ἀνάλογοι πρὸς τὸ βάπτισμα καὶ τὴν κηδείαν. Ἡ ἀντιφωνητικὴ λειτουργία ἀντικαθίσταται μὲ ἐκφωνήσεις καὶ ἀπαντήσεις μεταξὺ τῶν ἀξιωματούχων καὶ τῶν ὑποψηφίων μελῶν τῶν ὀργανώσεων τῆς νεολαίας. Εἰς τὸ Κέντρον προβάλλει ὡς «τὰ ἅγια τῶν ἁγίων» τὸ ἔμβλημα τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐργασίας. Εἰς τὴν τελετὴν τῆς «ἀφιερώσεως» — πρὸς ἀντίπραξιν εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος — ὑπάρχει «ἀνάδοχος», ὅρκοι καὶ ὑποσχέσεις ἐπίσημοι. Ἀκολουθοῦν προπαγανδιστικαὶ τελεταί, ἐν εἴδει «Χρίσματος». Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐπίσης ἔχει χαρακτῆρα αἰσθηματικὸν καὶ θεραπευτικόν. Εἰδικὰ μέλη τοῦ κόμματος ἔχουν ὡς ἔργον νὰ ἐκφωνοῦν περιπαθεῖς ἐπικηδείους, φέροντα πένθιμον στολὴν ἰδιότυπον. Ἡ «ἑορτὴ ἀφιερώσεως τῶν νέων» ἀποτελεῖ ὕπουλον μέσον ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὰ μέσα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κλήρου καὶ ἐκφράζονται φόβοι ὅτι τὸ μέλλον τῆς οὕτω μορφουμένης γενεᾶς θὰ εἶναι σκοτεινὸν καὶ ὀλέθριον.

ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Σπύρου Μαρινάτου καὶ Μ. Χίρμερ: «Κρήτη καὶ Μυκηναϊκὴ Ἑλλάς». Ἀθῆναι 1959. (Ἀπεστάλη πρὸς τὸν Σεβασμ. παρὰ τοῦ Δημ. Γαλάνη, Διοικητοῦ Τραπέζης Ἑλλάδος).

Ὀλυμπίας Α. Δρακοπούλου: «Ἡ Ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται». Ἔκδοσις ἡ Δορκάς, 1959.

Χριστοφόρου Δ. Δανιηλίδου, Ἱεροδιακόνου: «Τὸ ἄκυρον τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου». Ἀλεξάνδρεια 1959.

Ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐπιβλητικώτατος Ἱ. Ναὸς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σικάγου, ὅστις πανηγυρίζει τῇ 21ῃ Μαΐου, μετὰ τοῦ Αἰδεσιμολ. Ἱερατικῶς Προϊσταμένου π. Βασιλείου Γρηγοριάδου, τοῦ β. Ἱερέως Αἰδ. Ἰωάννου Κουτούλα, τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κ. Γεωργίου Μαντᾶ, τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως κ. Πιὲρ ΔηΜὲτς καὶ τῶν μελῶν τῶν δύο Σωμάτων. Ὁ Αἰδ. Βασίλειος Γρηγοριάδης διαθέτει εἰς τὴν Κοινότητά του 250 τεύχη τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

Πέτρου Γ. Βαλληνδᾶ: «Δίκαιον, Χριστιανικὴ Ἠθικὴ καὶ Δικαιοσύνη». Θεσσαλονίκη 1959.

Πέτρου Γ. Βαλληνδᾶ: «Τὸ Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον εἰς τὸν Ἑλ. Κώδικα Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου». Ἀθῆναι 1959.

Ἀρχιμανδρ. Διονυσίου Κυράτσου: «Εἷς Ἔπαινος Δόξης» (10 μικραὶ ὁμιλίαι). Ἔδεσσα 1959.

Β. Γ. Τσινούκα: «Ἡ ἐπιστημονικὴ ἑρμηνεία κατὰ τὴν Μεταψυχικὴν ἐπιστήμην τῆς ἀσπόρου συλλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς μετὰ τὸν τοκετὸν παρθενίας τῆς Θεοτόκου». Ἀθῆναι 1960.

ΠΕΝΘΗ

(†) Ἀρχιμ. Κυπριανὸς Κὲρν

Τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ ἐν Παρισίοις διαπρεπὴς Θεολόγος Καθηγητὴς τῆς Πατρολογίας, Ποιμαντικῆς καὶ Λειτουργικῆς, Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Κέρν. Ἡ κηδεία του, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ρηγίου, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐγένετο εἰς τὸ προάστειον τῶν Παρισίων Κλαμάρ, ὅπου ἐπὶ εἰκοσαετίαν προΐστατο τῆς ἐκεῖ Ὀρθοδόξου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας.

Κωνσταντῖνος Ἀκτύπης

Κατόπιν 50ετοῦς δράσεως ἐν Ἀμερικῇ, μεταβὰς εἰς Ἑλλάδα τῷ 1958 καὶ ἐπισκεφθεὶς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τῷ 1960, ἀπεβίωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν ὁ ἐκλεκτὸς ἐκ Paterson, N. J., ὁμογενὴς Κωνσταντῖνος Ἀκτύπης.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία!

Δημήτριος Φῶτος

Μεταβαίνων μετὰ τῶν Προσκυνητῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», ἀπεβίωσε κατὰ τὸν πλοῦν ὁ ἐκ Σικάγου ἐκλεκτὸς ὁμογενὴς Δημήτριος Φῶτος. Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία!

Εἰς τὰς πενθούσας οἰκογενείας ἀμφοτέρων τῶν εὐλαβῶν τούτων τῆς Ἐκκλησίας τέκνων, ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας καὶ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἀπηύθυναν συλλυπητήρια τηλεγραφήματα καὶ γράμματα. Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» προσθέτει καὶ τὰ ἰδικά του βαθέα συλλυπητήρια.

BOOKS AND YOU

(Continued from page 169)

learned before her acquaintance with English? In any case, one is surprised to find in Miss Dallas, an American-born, who has never been to Greece, such ease and facility in Greek.

The poems in modern Greek reveal a fine simplicity and feeling, in the predominantly religious themes, to which the demotic Hellenic tongue so well lends itself. The English versions reflect the same qualities, which is a way of saying that in either language the author has a sure poetic touch. A single brief example will suffice to prove this:

WHAT IS LOVE?

What is Love?
Love is a helping hand,
Love is trying to understand,
Love is giving a happy smile
To someone who is sad awhile.

What is Love?
Love is a home, a mother's arms,
Love is Beauty, and nature's charms,
Love is the earth on which we trod,
But most of all, true Love is God.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ;

Τί εἶναι Ἀγάπη;
Ἀγάπη εἶναι νὰ βοηθᾶς
Σὲ ὅλους νὰ χαμογελᾶς,
Ἀγάπη εἶναι νὰ αἰσθανθῆς
Τὸν ξένο πόνο καὶ νὰ σταθῆς.

Τί εἶναι Ἀγάπη;
Εἶναι τῆς μάννας ἡ ἀγκαλιὰ
Εἶναι ἡ Φύσις, ἡ ὁμορφιά,
Ἀγάπη εἶναι ἡ γῆ, τὸ φῶς,
Μὰ ἀπ' ὅλα, Ἀγάπη εἶναι ὁ Θεός.

appropriately suited to the youthful subject matter. Here and there, however, the coloring reflected in the printing is a little on the garish side, as it is on the cover, which is, moreover, somewhat too crowded between the title and the illustration.

But these are minor matters. Undoubtedly this unusual volume is a real contribution to a virgin field, which can be enjoyed by our Greek-Americans of all ages and be especially instructive and pleasurable to our children.

ARTHUR DORE
The Greek Archdiocese
New York, N. Y.

ΧΡΥΣΗ ΓΕΦΥΡΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΑΠΛΟΧΩΡΟ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ, ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΟ ΚΑΙ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ
AIR-CONDITIONED ΕΘΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

—— ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ 1960 ——
Μὲ χαμηλὰς τιμὰς λόγῳ ἐποχῆς

Ἰουνίου	16
Ἰουλίου	12
Αὐγούστου	6
Σεπτεμβρίου	3
Σεπτεμβρίου	30
Ὀκτωβρίου	27

10% ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑ ΤΑ LOW-SEASON
ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε
εἰς τὸν Ταξειδιωτικὸν Πράκτορά σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ
42 Broadway, New York 4, N. Y. • Digby 4-6363

Printed by
Cosmos Greek-American Printing Co.
205 West 25th Street
New York 1, N. Y.